

پاکین انجیل چہ - یوہناے - کَلما

یوہناے انجیلے پجار

اے کتابے نبیسوک، یوہنا، وت یهودیے آت. چہ ایسا مسیہے مُریدیا پیسر، شمون پٹرسے دوست و ماہیگیریے کارا آییے شریکدار آت (۰). رندا نبشته کنت کہ ایسا مسیہے دوست ترین مُرید ہمایئے جند انت (یوہنا ۲۴:۲۱).

انچش کہ یوہنا وت نبشته کنت، اے کتابے سجھین سرگوستی چم وت دیستگ آنت، پمیشکا اے ہبرانی بارنوا وت شاہدی دنت. وتی انجیلے نبیسگئے مکسدئے بارنوا گوشتیت کہ اے سرگوست و مؤجزہ و اجبتین نشانی، من پمیشکا نبشته کرتنت کہ ”شما باور بکنیت کہ ایسا، مسیہ انت و هدائے چک انت“ و آییے نامے برکتا ابدمانین زندئے و اہند بییت. (۰).

یوہناے انجیلا ایسائے بازین تالیم و مؤجزہیئے ہبر مان انت. اے جہانا ایسائے گڈی ہپتگ و آییے مرک و چہ مُردگان جاہ جنگا رند وتی مُریدانی دیما زاہر بئیگئے کسہ ہم یوہناے انجیلا آرگ بوتگ انت.

ګال انسان بوت

- ١) چه آزلا، ګال هست آت. ګال ګوڼ هُدايا ګوڼ آت و ګال، هُدايے جند آت.
- ٢) چه آزلا، ګال ګوڼ هُدايا آت. ٣) هُدايا سَجْهين چيز چه ګالے وسيلها جوړ کرتنت و چه اے جوړ بوتگينان، بے ګالا هچ چيزے جوړ نبوت. ٤) زندے سرچمگ ګال آت و زند مردمانی نور و رُزن آت. ٥) رُزن تهاروکیا دَرِشيت و تهاروکی هچبر رُزنے سرا بالادست نبوتگ.
- ٦) يَهِيا نامين مردے هست آت. هُدايا راه داتگ آت. ٧) آ آتک که شاهد ببیت و په همے رُزنا گواهی بدنت، تانکه سَجْهين مردم چه آيئے گواهیایمان بيارنت. ٨) آوت هما رُزن نه آت بله آتک که په رُزنا گواهی بدنت. ٩) هما راستين رُزن که په سَجْهين مردمان رُزنایي کاريت، نون جهانایداک آت. ١٠) آ جهانایات و هُدايا جهان چه همایيئے وسيلها جوړ کرتگ آت، بله جهانای پجَاه نياورت. ١١) آ وتی مهلوکئے نياما آتک و مهلوکا آ نمئت. ١٢) بله هما مردمان که مئت و آيئے نامئے سرا ایمان آورت، آييا آ مردم هک و إهتیار دانتت که هُدايے چک ببت. ١٣) آ، نه چه هونا پيدا بوتنت و نه چه جسمی واهگ و انسانی لوټان، آ چه هُدايا پيدا بوتنت.
- ١٤) ګال انسان بوت و مئے نياما جاگهی کرت. ما آيئے شان و شوکت دیست، هما شان و شوکت که پتئے يگين چکنيگ انت، هما چک که چه رهمت و راستيا سرريچ انت. ١٥) يَهِيا آيئے بارئوا گواهی دنت، کوگار کنت و گوشتيت: "إش انت هما کس که آيئے بارئوا من گوشتگ که چه من و رند کئيت. آ چه من مستر و ديماتر انت، چيا که چه من پيسر هست بوتگ." ١٦) ما سَجْهينان چه آيئے پرمهرين رهمتئے سئوگاتا مدام برکت گيتگ. ١٧) اے راست انت که شریت چه موسائے وسيلها بکشگ بوتگ، بله رهمت و راستی چه ايسا مسيهئے وسيلها آتک. ١٨) کسا هچبر هُدا ندیستگ، بله هما یکدانگين چک که پتئے بگلا انت، همایيا هُدا پجارينتگ.

پاکشودی دئیوکین یهیاے گواهی

(۲۰-۱۹) وهده اورشليمي شهري يهوديان وتي لهتین دینی پیشوا و لاوی گبیلھے مردم یهیاے کړا رنوان دات که جست بگرنه: ”تئو کئے ائے؟“ آيا انکار نکرت، تچک و په راستی گواهی دات و گوشتی: ”من مسیه نه آن.“ (۲۱) آيا جست کرت: ”تئو ایلاس ائے؟“ گوشتی: ”نه.“ گوشتش: ”گړا تئو هما واده داتگین نبی ائے؟“ گوشتی: ”نه.“ (۲۲) جستش کرت: ”تئو کئے ائے؟ ما باید انت په وتی رنوان دئیوکان پسئوے بریږ. وتی بارئوا چه گوشتی؟“ (۲۳) آيا چه اشيأ نبیئے کنولا گوشت: » «من هماییئے تنوار آن که گیابانا کوکار کنت و گوشتیت، په هداوندا راها تچک و هموار کنیت.“

(۲۴) چه اے رنوان داتگین کاسدان لهتین پریسی آنت. (۲۵) جستش کرت: ”اگن تئو نه مسیه ائے و نه ایلاس ائے و نه هما نبی، گړا پرچا پاکشودی دئیے؟“ (۲۶) یهیا یا آيای پسئوا گوشت: ”من گوډن آيا پاکشودی دیان، بله یگے شمئے نیاما پاد آتکگ که شما آيا نزانیت. (۲۷) آ چه من و رند کئیت و من آبیئے کنوشبندانی بوجگے لاهک هم نه آن.“ (۲۸) اے کار اړدئے کئورے آدستا، بیئت آيا بوت، هما جاگها که یهیا یا مردم پاکشودی دانت.

هدائے گورانڈ

(۲۹) دومی روچا، وهده یهیا یا دیست که ایسا دیم په من پیداک انت، گوشتی: ”بچاریت! ایش انت هدائے هما گورانڈ که جهائے گناهان شودیت و دور کنت. (۳۰) ایش انت هما کس که اشيئے بارئوا من گوشتگ که چه من و رند کئیت بله چه من مستر و دیماتر انت، چیا که چه من پیسرا هست بوتگ. (۳۱) من وت یجاه نیاورت، بله پمیشکا آتکان و گوډن آيا مردمان پاکشودی دئیگا آن که اے مردم په بنی اسرائیلیان زاهر کنگ بیت.“

(۳۲) نون یهیا یا وتی گواهی اے پیما دات: ”من هدائے پاکین روہ دیست که کیوتیئے دروشما چه آسمانا ایر آتک و آبیئے سرا نشت. (۳۳) من آنزانت، بله هما

که منا رثوانی دات که گون آيا پاکشودی بدئيان، همایيا منا گوستگات که وهده
تئو دیست پاکین روه گسیئو سرا ایر آتک و نشت، بزان آهما گس انت که گون
پاکین روه پاکشودی دنت. (۳۴) من اے چیز دیستگ و گواهی دئيان که آهدائے
چک انت.

ایسائے اولی مرید

(۳۵) اے دگه روچا، یهیا پدا گون وتی دو مریدا اوشتاتگات. (۳۶) وهده
یهیایا ایسا دیست که چه اودا گوزگا انت، گوشتی: ”اش انت هدائے گورانڈ.“ (۳۷)
دوین مریدان اے هبر اشکت و ایسائے رندا رثوان بوتنت. (۳۸) ایسایا چک
ترینت و هر دوینی دیستنت که منی رندا کپتگانت. جستی کرت: ”شما چه
لوئیت؟“ گوشتش: ”رَبی! (بزان: او استاد!) تئو کجا نشتگے؟“ (۳۹) گوشتی:
”بیایت و بچاریت.“ گرا دوین گون ایسایا آتکت و دیستش که کجا نشتگ و آ
روچش گون آیا گوازینت. بیگاهئو وهده ات.

(۴۰) اے دوین مردم که یهیا هبرانی اشکنگا رندا ایسائے رندا کپت و شتنت،
چه اشان یگه شمون پترسئو برات اندریاس ات. (۴۱) آیا اولی کاره که کرت،
اش ات که وتی برات شمونئو کرا شت و گوشتی: ”ما مسیه در گیتکگ.“ (۴۲)
رندا شمونی ایسائے کرا برت. ایسایا شمون چارت و گوشتی: ”تئو شمون ائو،
یوهنائے چک. بله نون تئی نام کپا بیت.“ کپائے مانا پترس انت.

پیلیس و نثاییل

(۴۳) اے دگه روچا، وهده ایسایا اراده کرت که جلیئو دمگا رثوان، پیلیسی
در گیتک و گوشتی: ”بیا، منی رندگیریا بکن.“ (۴۴) پیلیس هم، اندریاس و
پترسئو ڈولا، بیئت سیدائے شهرئو مردمئو ات. (۴۵) پیلیس نثاییلئو کرا شت
و گوشتی: ”ما هما گس در گیتکگ که موسایا تئوراتئو تها آییئو بارثوا نبشته
کرتگ و آدگه نبیان هم آییئو بارثوا نبشته کرتگ. آ، ایسا ناسری انت، ایسپئو
چک.“ (۴۶) نثاییللا گوشت: ”چه ناسرهئو شهرها هم شرین چیزه در کپت کنت؟“
پیلیسا گوشت: ”بیا و بچار!“

٤٧) وهدے ایسایا نثناییل دیست که آ دیم په من پیداک انت، گوشتی: ”اے

تچکین بنی اسرائیلیه و اشیئ دلا هچ پئیمین ریک و هنر مان نیست.“ ٤٨)
نثناییل جُست کرت: ”تئو منا چوون زانئ؟“ ایسایا آییئ پَسَّوَا گوشت: ”چه هما
وهدا پیسر که پیلپسا ترا تئوار کرت، من ترا هما وهدا دیست که انجیرئ
درچکئ چیرا آئئ.“ ٤٩) نثناییل گوشت: ”او استاد! تئو هدائے چک ائ، تئو
اسرائیلئ بادشاه ائ.“ ٥٠) ایسایا گوشت: ”تئو پمیشکا ایمان آورت که من
گوشت که ترا انجیرئ درچکئ چیرا دیستگن. بله چه اے چیزان مسترین
گندئ.“

٥١) ایسایا گوشت: ”شمارا راستین گوشان، دیمترا شما گندیٔ که آسمان پچ
بیت و هدائے پریشتگ چه انسانئ چکئ راها سر کپنت و ایر کپنت.“

ایسائے اولی مؤجزه

١) سیمی روچا، جلیلا، کانا نامین میټگیا، سور و آروسة هستات و ایسائے
مات همودا ات. ٢) ایسا و آییئ مريدش هم لوټتگ آتنت. ٣) وهدے شراب
هَلَتنت، ایسائے ماتا گوون آييا گوشت: ”إشان دگه شراب نیست.“ ٤) گوشتی:
”او بانک! منا و ترا گوون اشيأ چه کار؟ منی وهد اَنگت نئياتکگ.“ ٥) ماتا گوون
کارندهان گوشت: ”هرچه که شمارا گوشتیت، هما کارا بکنیت.“

٦) اودا شش سنگین کونزگ ایر ات که هر یگیا هشتاد تان سد و بیست لیتر
آپ داشت و یهودیانی ششت و شودی رسمان کارمرز بوتنت. ٧) ایسایا گوون
کارندهان گوشت: ”کونزگان چه آپا پُر کنیت.“ گُرا کونزگش چه آپا پُر کرتنت.
٨) ایسایا گوشت: ”نون گمکے بگشیت و په دیوانئ کماشا بریت.“ آیان انچش
کرت. ٩) اے آپ که شراب بوتگ آتنت، دیوانئ کماشا چشتنت. نزانتي که چه
کجا آرگ بوتگ آنت، بله هما کارندهان که آپ گشتگ آتنت، آیان زانت. نون دیوانئ
کماشا، سالونک تئوار جت و ١٠) گوشتی: ”هرکس مهمانان شرترین شرابا پیسرا
دنت. وهدے آمست و ملار بنت، رندا ادنا و ارزانترینا کاریت. بله تئو شرترین
شراب نوکی آورتگ.“

۱۱) اے مؤجزه و اَجَبَتَيْنِ نشانی که ایسایا جلیلے میټگ کانایا پیټش داشت، آییئے ائولی مؤجزه اَت. آییا گؤن همه مؤجزها وتی شان و شئوکت زاهر کرت و مُریدان آییئے سرا ایمان آورت. ۱۲) رندا ایسا گؤن وتی مات و برات و مُریدان کپرناهومئے شهره شت. لهتین رُچا همؤدا داشتش.

ایسا چه پرستشگاها سئوداگران گلینیت

(مټا ۱۲:۲۱-۱۳؛ مَرکاس ۱۱:۱۵-۱۷؛ لوکا ۴۵:۱۹-۴۶)

۱۳) یهودیانی پسه، بزان سرگوزئے ائیید نزیک اَت. پمیشکا، ایسا اورشلیمه شت. ۱۴) دیستی که مزنین پرستشگاها مردم گوک و پَس و کپوتئے بها کنگا گلايش اَنَت و سَراب هم نشتگانَت. ۱۵) گزا چه سادا هئیزرانے جوڑی کرت و سجھین سئوداگر و پَس و گوکی چه پرستشگاها گلینتنت و سَرایانی زر و سِگه ای هم ریټکنت و ثیټلی چپی کرتنت. ۱۶) گؤن کپوت بها کنوکان گوشتی: ”اے چیزان چه ادا در کنیت. منی آسمانی پتئے لوگا بازارے مکنیت.“ ۱۷) نون مُرید یاتا کپنتت که هُدائے پاکین کتابا نبشته اِنَت: ”آ جوُش و گئیرت که منا په هُدائے لوگا هست اِنَت، منا سوچیت و پُر کنت.“

۱۸) گزا یهودیان گوشت: ”تئو گؤن چوئین مؤجزه و اَجَبَتَيْنِ نشانیے سابت کنئے که ترا اے کارانی اِجازت هست اِنَت؟“ ۱۹) ایسایا گوشت: ”اے مزنین پرستشگاها پِروُشیت، من سئے رُچا پدا چستی کنان.“ ۲۰) یهودیان گوشت: ”اے مزنین پرستشگاه، چل و شش سالا جوڑ کنگ بوتگ، تئو چوُن اِشیا سئے رُچا چست کنئے؟“ ۲۱) بله آ پرستشگاه که ایسا آییئے بارئوا هبر کنگا اَت، آییئے جندئے جسم و جان اَت. ۲۲) ایسائے مرگ و جاه جنگا رند، مُرید یاتا کپنتت که آییا وت اے هبر گوشتگانَت. نون آیان هُدائے پاکین کتاب و ایسائے هبرانی سرا ایمان آورت.

۲۳) آ رُچان، ایسا سرگوزئے ائییدا اورشلیمه اَت. بازین مردمیا که ایسائے اَجَبَتَيْنِ نشانی دیستنت، آییئے نامئے سرا ایمانش آورت. ۲۴) بله ایسایا آیانی

ایمانئے سرا باور نکرت، چیا که آییَا سَجَّهِنانی دل و درون زانت. (۲۵) آییَا انسانئے بارئوا هچکسئے گواهیئے زلورت نه آت، چیا که آ، انسانئے دلئے هر هالا سهیگ آت.

ایسا و نیکودیموس

(۱) نیکودیموس نامین پریسیه که چه یهودیانی سروکانی دیوانئے باسکان یگے آت، (۲) یگ شپه ایسائے کرا آتک و گون آییَا گوشتی: ”او استاد! ما زانین که تئو استادے ائے و چه هدائے نیمگا آتکگئے، چیا که تان هدا گون گسیا گون مبيت، آ اے دئولین مؤجزه و اجبتین نشانی پیش داشت نکنت که تئو پیش دارگا ائے.“ (۳) ایسایا آییئے پسنوا گوشت: ”ترا راستین گوشان، تان گسے دوبر پیدا مبيت، هدائے بادشاهیا دیست نکنت.“ (۴) نیکودیموسا گوشت: ”چون بوټ کنت که رستگین مردمے پدا چه ماتا پیدا بیت؟ بوټ کنت که آ، ماتئے لاپا برئوت و پدا پیدا بیت؟“ (۵) ایسایا پسنو دات: ”ترا راستین گوشان، تانکه گسے چه آپ و روها پیدا مبيت، هدائے بادشاهیا پاد ایر کرت نکنت.“ (۶) آ چیز که چه جسما پیدا بیت، جسم انت و آ چیز که چه روها پیدا بیت، روھ انت. (۷) اے گپا هییران مبه وهدے ترا گوشان که په شما سَجَّهِنان المی انت که دوبر پیدا بیئت.

(۸) گوات هر جاھ که بلوئیت، کشتیت. تئو آییئے تنوارا اِشکنئے بله نزانئے چه کجا کئیت و کجا رئوت. آ کس که چه روها پیدا بیت، آ هم انچش انت.“ (۹) نیکودیموسا گوشت: ”اے چون بوټ کنت؟“ (۱۰) ایسایا گوشت: ”تئو وت اِسرائیلیانی استادے ائے، اے چیزا نزانئے؟“ (۱۱) ترا راستین گوشان، ما هما چیزانی هبرا کنین که آیانی بارئوا زانین و هما چیز که ما دیستگ انت، همایانی شاهدیا دئیین. بله شما مئے شاهدیا نمئیت. (۱۲) وهدے من زمینی چیزانی بارئوا هبر کنان، شما باور نکنئیت. اگن آسمانی چیزانی بارئوا هبر بکنان، گرا چه پئیما باور کنئیت؟ (۱۳) هچکس آسمانا بُرزاد نشتگ، ابید چه هما گسا که چه آسمانا ایر آتکگ، بزان انسانئے چکا. (۱۴) هما دئولا که موسایا، گیابانا مار چه زمینا چست کرت، همه دئولا انسانئے چک لازم چست کنگ بیت، (۱۵) تانکه هرکس که آییئے

سرا ایمان کاریت، ابدمانین زندئے واهند ببیت. (۱۶) چیا که هُدايا جهائے مردم همینچک دوست داشتنت که وتی یک و یکدانگین چُگی ندر کرت تانکه هرگس که هُدايے چُکے سرا ایمان کاریت، گار و زیان ببیت و تان ابد زندگ بمانیت. (۱۷) هُدايا وتی چُک په جهائے میاریگ کنگا جهانا رنوان ندات، پمیشکا رنوانی دات که چه آییئے وسیلها جهانا برگینیت. (۱۸) هرگس که چُکے سرا ایمان کاریت، میاریگ نبیت، بله هرگس که ایمان نیاریت، چه پیسرا میاریگ انت، چیا که هُدايے یکدانگین چُکے نامئے سرا ایمانی نیاورتگ. (۱۹) هُدايے دادرسی اش انت: نور و رُژن جهانا آتک، بله رُژنئے بدلا مردمان تهاروکی دوست داشت، پرچا که آیانی کار سل اتنت. (۲۰) چیا که آ مردم که سلین کارانی راها زوریت، چه رُژناییا نپرت کنت و وتا چه رُژنا دور داریت که آییئے کار و کرد زاهر مبنت. (۲۱) بله آ که راستیئے راها زوریت، دیم په رُژناییا کئیت تانکه زاهر ببیت که آییئے کار هُدايی بوتگ انت.

ایسا و یهیا

(۲۲) اے چیزان و رند، ایسا گوڼ وتی مُریدان یهودیئے میتگ و کلگان شت و گوڼ آیان همودا داشتی و پاکشودی ای دات. (۲۳) یهیا هم سالمئے نژیگا، اینونا، مردمان پاکشودی دیگا ات. اودا آپ باز ات و مردم په پاکشودیا آتکنت. (۲۴) اے وهدان یهیا انگت زندانا بندیگ کنگ نبوتگ ات.

(۲۵) پاکیزگیئے سرا، یهیا ئے مُرید و یک یهودیئے نیاما دپجا که بوت. (۲۶) گُرا یهیا ئے مُرید یهیا ئے کُرا آتکنت و گوشتش: ”او استاد! هما مرد که اُردنئے کُورئے آ دستا گوڼ تئو گوڼ ات و تئو آییئے بارنوا گواهی دات، بچار، آ پاکشودی دیگا انت و سجھین مردم هماییئے کُرا رنواگا انت.“ (۲۷) یهیا یا آیانی پَسُوا گوشت: ”تانکه هُدا مدنت، انسانا هچ نرسیت. (۲۸) شما وت شاهد ایئت، من گوشت که من مَسیه نه آن، بله چه آیا پیسر رنوان دیگ بوتگان. (۲۹) بانورئے هُدا بند، سالونک انت. انچو که سالونکئے دوست اوشتاتگ و سالونکئے تنوارا اشکنت و گل و شادان بیت، منا همه دُولین کامل و سرریچین شادهیے رستگ. (۳۰) آ باید انت دیماتر ببیت و من پداتر بیان.“

آ که چه آسمانا کنیت

(۳۱) آ گس که چه بُرزا کنیت، چه سَجَّهینان مسترِ انت و آ که چه اے هاکیین دنیا یا انت، زمینی مردمے و دنیایی چیزانی بارئوا هبرَ کنت. بله آ که چه آسمانا کنیت چه سَجَّهینان مسترِ انت. (۳۲) هر چیزے که دیستگ و اِشکتگی، آیانی بارئوا گواهی دنت، بله کس آیئے گواهیَا نمَیت. (۳۳) هرگسا که مَنَتگ، گواهی ای داتگ که هُدا راستی انت.

(۳۴) آ گس که چه هُداے نِیمگا رئوان دئیگ بوتگ، هُداے هبرانَ کنت، چیا که هُدا وتی روها آییارا بیْهسابَ بکشیت. (۳۵) پت چُگا دُوست داریت و سَجَّهین چیرِی هماییئے دستا داتگ انت. (۳۶) آ گس که چُگئے سرا ایمانَ کاریت، ابدمانین زندئے واهندَ بیت، بله آ که چُگا نمَیت، زندئے واهندَ نبیت و هُداے گهر و گزب آیئے سرا کپیت.

ایسا و سامری جنین

(۱) وهده ایسایا زانت که پریسیان اِشکتگ که من چه یهیا یا گیشتر مُرید در گِیجگا آن و آیان پاکشودی دئیگا آن، (۳-۲) چه یهودیها دیم په جلیلا واتری کرت. چوناها، ایسایا وت مردم پاکشودی ندانت، اے کار مُریدانَ کرت. (۴) بله زلورت ات که چه سامرها بگوزیت. (۵) آ، سامرها شهریا رست که نامی سوهار ات و هما دگارئے نزیگا ات که آکوبا وتی چک ایشپارا داتگ ات. (۶) آکوبئے چات همودا ات. ایسا سپرا بوتگ ات و دمی برتگ ات. همه چاتئے کرا نشت. نیمروچئے وهده ات.

(۷) سامری جنینے آپئے کَشگا آتک. ایسایا گون آییَا گوشت: ”منا په ورگا کمے آپ بدئے.“ (۸) آیئے مُرید وراکئے گرگا شهرا شتگ انت. (۹) سامری جنینا گوشت: ”تئو وه یهودیے ائے و من سامری جنینے آن، تئو چون چه من آپ لوئئے؟“ جنینا پمیشکا چش گوشت که یهودی گون سامریان سلام و دوا نکنت. (۱۰) ایسایا آیئے پَسْئوا گوشت: ”اگن تئو بزانتین که هُداے داد و بکشش چئے و

اے کئے انت که چه تئو آپ لوئیت، گژا آلمآ تئو گون آییآ دزبندی کرتگآت که منا آپ بدئے و آییآ ترا زندآپ داتگآت.“ (۱۱) جنینا گوشت: ”او واجه! ترا په آئے کشگا ڈول نیست و اے چات جُهل انت، چه کجا زندآپ کارئے؟“ (۱۲) زانا، تئو چه مئے پیرک آکوبا مستر ائے، هما که اے چاتی مارا داتگ و آییئے جندا و چُگان و مال و دلوتان چه اے چاتا آپ وارنگ؟“ (۱۳) ایسایا پَسئو ترینت: ”هرکس که اے آپا بوارت، پدا تئیک بیت، (۱۴) بله هرکس که منی داتگین آپا بوارت، هچبر تئیک نبیت. چیا که آ آپا که من دئیان، اگن گسے بوارتی، چه آییئے درونا آئے چمگے بُجیت که ابدمانین زند بکشیت.“ (۱۵) جنینا گوشت: ”او واجه! هما آپا منا بدئے که دگه برے تئیک مبان و په آئے کشگا ادا میایان.“

(۱۶) ایسایا گوشت: ”برئو وتی لوگواجها تئوار کن و همدا بیا.“ (۱۷) جنینا آییئے پَسئوا گوشت: ”منا مرد نیست.“ ایسایا گوشت: ”راست گوشتے که ترا مرد نیست، (۱۸) چیا که ترا پنچ مرد بوتگ و اے مرد که انون گون تئو زندگی کنت، تئیی مرد نه انت. تئو راست گوشتے.“ (۱۹) جنینا درآینت: ”او واجه! من چو گندان که تئو نبیے ائے. (۲۰) مئے پت و پیرکان همه کوئے سرا ابادت کرتگ، بله شما یهودی گوشت که باید انت هدا اورشلیما ابادت کنگ بیت.“ (۲۱) ایسایا گوشت: ”بانک! باور کن، وهده کئیت که شما هداين پتا نه اے کوئے سرا پرستش کئیت و نه اورشلیما. (۲۲) شما سامری هماییا پرستش کئیت که نزانیتی، بله ما هماییا پرستش کئین که زانینی، چیا که نجات چه یهودیان کئیت. (۲۳) یک وهده کئیت و آ وهده انون بُنگیچ بوتگ که راست و برهگین پرستش کنوک هداين پتا گون روہ و راستی پرستش کنت، چیا که پت همه دئولین مردمانی لوئوک انت که آییئے پرستش بکنت (۲۴) هدا روہ انت و هرکس که آییآ پرستش کنت، آلمآ گون روہ و راستی پرستش بکنت.“ (۲۵) جنینا گوشت: ”من زانان که مَسِيه کئیت و هر وهده که آ کئیت، مارا هر چیزا سرپد کنت.“ (۲۶) ایسایا گوشت: ”من که گون تئو هبرا آن، من هما آن.“

(۲۷) همه وهدا ایسائے مُرید پدا آتکنت. وهده دیستش که ایسا گون جنینیا هبرا انت، هئیران بوتنت. بله گسا جُست نکرت که چه اشیآ چه لوئے یا پرچا

گوڼ اِشیا هېرا ائې. (۲۸) نون جنینا وتی کونزگ زمینا ایر کرت، شهر اشت و گوڼ مردمان گوشتی: (۲۹) ”مردے هست، من هرچے کرتگ، آییَا منا گوشتنت. بیایت بچاریتی، بارین مَسِیه نه انت؟“ (۳۰) گړا مردم چه شهر ا در کپت و دیم په ایسایا آتکنت.

(۳۱) اے نیاما مُریدان گوڼ ایسایا دزبندی کرت و گوشت: ”او استاد! چیزے بور.“ (۳۲) بله آییَا گوشت: ”منا وراکے هست که شما آییے بارئوا نزانیت.“ (۳۳) مُریدان وت مان وتا گوشت: ”بارین، کَسِیا په آییَا وراک آورتگ؟“ (۳۴) ایسایا گوشت: ”منی وراک اِش انت که وتی دیم دئیو کئے واهگا پوره بکنان و آییے کاران سرجم بکنان. (۳۵) شما نگوشت که په روڼ و مؤشا انگت چار ماه پَشت کپتگ؟ بله من شمارا گوشان که چمان چست کنیت و کشاران بچاریت که انون په روڼا رستگ و تئیار انت. (۳۶) رُنوک وتی مُزا گپیت و په ابدمانین زندا بر و سمرے مچ کنت تانکه کِشوک و رُنوک هوړیگا گل و شادان ببت. (۳۷) ادا اے هېر راست انت که یگے کِشیت و دگرے روڼ کنت. (۳۸) من شمارا رئون دات که هما بر و سمرانی واهند ببیت که شما په آیان هچ زهمته هم نکشتگ. دگران زهمت گشتگ و شما چه آیانی کارا نپ و سوټ گپتگ.“

(۳۹) چه آ شهرے سامریان بازینیا پمیشکا ایسائے سرا ایمان آورت که آ جنینا گواهی داتگ و گوشتگات: ”هر چیزے که من کرتگ، آییَا منا گوشتنت.“ (۴۰) گړا سامری ایسائے کړا آتکنت و دزبندی اِش کرت که مئے کړا بدار. ایسایا تان دو روچا همودا داشت و (۴۱) بازینیا آییے هېر گوش داشتنت و ایمانش آورت. (۴۲) گوڼ آ جنینا گوشتش: ”نون ما ایوکا تئیی هېرانی سئوبا باور کنگا نه اِین، ما وت هم اے مردے هېر اِشکتگ انت و دلجم اِین که اے په راستی جهانے رگینوک انت.“

شاهی مَنسبداریئے چُکئے ذرهبکشی

(۴۳) دو روچا رند، ایسا چه اوډا در کپت و جلیلا شت. (۴۴) ایسایا وت گوشتگات که هچ نبیا وتی جندے شهر و هنکینا اِرت نبیت. (۴۵) بله وهده

جَلِيلَا رَسْت، جَلِيلِيَان وِشَاتَك كُرت، چِيَا كِه ائِيْدِيْ رُوچَان آ اورشَلِيْمَا بُوْتِگَاتَنْت
و اوډا آيِيْ كُرتِگِيْن كَارَش دِيَسْتِگَاتَنْت.

٤٦) ايسَا پدا جَلِيلِيْ مِيْتِگ كَانَا يَا شَت، هَمُوډا كِه آبي شَرَاب كُرتِگَاتَنْت.
شَاهِي مَنَسَبْدَارِے هَسْتَات كِه بچْگِي كُپَرْنَاهُوْمِيْ شَهْرَا نَاذْرَاهَات. ٤٧) وهْدِے آ
سَهِيْگ بُوْت كِه ايسَا چِه يَهُودِيْهَا جَلِيلَا آتْگِگ، آيِيْے كِرَا آتْك و دَزْبَنْدِيْ اِي كُرت كِه
كُپَرْنَاهُوْمَا بِيَا و مَنِي نَاذْرَاهِيْن چُكَا بَرْگِيْن كِه مِرْگِي اِنْت. ٤٨) ايسَا يَا گوشت:
”شَمَا تَان مَوْجَزِه و اَجَبْتِيْن نَشَانِي نَكَنْدِيْت، هِچ پِيْمَا اِيْمَان نِيَارِيْت.“ ٤٩)
مَنَسَبْدَارَا گوشت: ”او واجِه! چُكِيْے مِرْگَا پِيْسَر بِيَا.“ ٥٠) ايسَا يَا گوشت: ”بِرْنُو،
تِيِي چُكْ نَمَرِيْت.“ آ مَرْدَا ايسَا يَا هَبَر بَاوَر كُرت و وتِي لُوْگَا شَت.

٥١) اَنگت لُوْگَا نَرَسْتِگَات كِه نُوكرَان رَاهِيْے نِيْمَا دِيَسْت و هَال دَات: ”تِيِي
چُكْ دَرَاه بُوْت.“ ٥٢) آيِيَا جُسْت كُرت: ”چِه وهْدَا گَهْتَر بُوْتِگ؟“ آيَان گوشت: ”زِي
نِيْمَرُوچِيْے يِگَا تِيَا يِلِه دَاتِگ.“ ٥٣) پَتَا زَانْت اِے هَمَا وهْدَات كِه ايسَا يَا گوشتِگَات
كِه تِيِي چُكْ نَمَرِيْت. گُرَا آيِيَا وِت گُوْن لُوْگِيْے سَجْهِيْن مَرْدَمَان ايسَا يَا سَرَا اِيْمَان
آوَرْت. ٥٤) اِے ايسَا يَا دُوْمِي اَجَبْتِيْن نَشَانِي آت و هَمَا وهْدَا كُرتِي كِه چِه يَهُودِيْهَا
جَلِيلَا آتْگِگَات.

ناجوْزِيْن مَرْدِيْے ذَرِهَبْكُشِي

١) چِيْزِے وهْدَا رَنْد، يَهُودِيْآني يِگَا ائِيْدِے آت و ايسَا اورشَلِيْمَا شَت. ٢)
اورشَلِيْمَا، دَرَوَازْگِيْے نَزِيْگَا كِه آيِيَا پَسِيْے دَرَوَازْگِ گوشت، هِنُوْزِے هَسْتَات كِه
آيِيْے چَپ و چَاگَرْدَا پَنچ ائِيْوَان اِنْت. اَرْمَايِيْ زَبَانَا اِے هِنُوْزَا بِيْتِ هَسْدَا گوشت.
٣) اوډا بَازِيْن اَجَز و نَاذْرَاهِيْ وِپْتِگَات كِه كُوْر و لَنگ و مُنډ اِنْت.

٥) اوډا مَرْدِے هَسْتَات كِه آيِيْے نَاجوْزِيَا سِي و هَشْت سَال اَت. ٦) وهْدِے
ايسَا يَا دِيَسْت كِه آ مَرْد اوډا كِيْتِگ و زَانْتِي كِه كُوْهِنِيْن نَاذْرَاهِيْ، گوشتِي: ”تُو
لُوْئِيْے وِش و دَرَاه بِيْے؟“ ٧) آ نَاذْرَاهَا گوشت: ”او واجِه! وهْدِے آپ رُمْبِيْت و
رِنُوَان بِيْت، كَسِيْے نِيْسْت كِه مَنَا هِنُوْزَا دِنُوْر بَدَنْت. تَان مَن وِتَا بَرَسِيْنَان، دِگَرِے

پیسرا آیا مان دنت. (۸) ایسایا گوشت: ”پاد آ، وتی نیادان بزور و برئو.“ (۹) آ
مرد ذراه بوت، وتی نیادی زرتنت و راه گیت.

اے روچ شبتے روچ ات. (۱۰) پمیشکا یهودیان گوځ ذراه بوتگین مردا گوشت:
”مروچی شبتے روچ انت، ترا وتی نیادانی چست کنگے هک نیست.“ (۱۱)
گوشتی: ”آ مردا که منا ذراه کرت، گوشتی: ”وتی نیادان بزور و برئو.“ (۱۲)
جستش کرت: ”آ مرد کئے انت که ترا گوشتگی که وتی نیادان بزور و برئو؟“ (۱۳)
بله ذراه بوتگین مردا نزانت که آ کئے ات. چیا که اوډا مردم مچ اتنت و ایسا
مچینے تها شتگ ات.

(۱۴) رندا ایسایا اے مرد مزین پرستشگاها دیست، گوشتی: ”بچار، نون که
تئو ذراه بوتگئے، چه اد و دیم گناه مکن. چش مبيت که گنترین بلاهے تئی سرا
بکپیت.“ (۱۵) نون مرد شت و گوځ یهودیان گوشتی: ”اییا که منا ذراه و سلامت
کرت، آ ایسا ات.“

(۱۶) یهودیان ایسائے آزار دئیگ بندات کرت، چیا که اییا شبتے روچا چشین
کار کرتنت. (۱۷) بله ایسایا گوځ آیان گوشت: ”منی پت انگت کارا انت، من هم
کار کنان.“ (۱۸) چه اے هبران، یهودیان په آییئے کشا گیشتر تچ و تاگ کرت.
چیا که شبتے هکمئے پروشگا آید، اییا هدا هم وتی جندئے پت گوشت و اے
ڈولا، وتا گوځ هدایا برابری کرت.

هدائے چکے اھتیار

(۱۹) گڑا ایسایا گوشت: ”شمارا راستین گوشان، چک و تسرا هچ کارے کرت
نکنت، پتے کاران گندیت و آیانی رندگیریا کنت. هر کارے که پت کنت، چک هم
هما کارا کنت. (۲۰) چیا که پت چکا دوست داریت و هرچه که وټ کنت، چکا هم
سوچ دنت. چکا دگه مسترین کار هم سوچ دنت تانکه شما هئیران و هبگه بیټ.
(۲۱) هما پیما که پت مردگان زندگ کنت و آیان زند بکشیت، چک هم هرکسا که
بلوئیت زندگ کنت. (۲۲) پت هچکسیئے سرا شئور و هکمه نبریت، اییا وتی

دادرسيئے سَجَّهين اِختيار چُكَّے دستا داتگ اَنت، (۲۳) تانكه سَجَّهين مردم هما
 ڈئولا كه پتا اِزَت دئينت، چُكا هم اِزَت بدئينت. كَسے كه چُكا اِزَت ندنت، پتا هم
 اِزَت ندنت، چيا كه چُكَّے ديم دئيوك پت اَنت.

(۲۴) شمارا راستين گَوْشان، هرگس كه مني هبرا بِشكنت و مني ديم دئيوكَّے
 سرا ايمان بيانيت، ابدماين زندے واهند بيت و هچبر مئيارينگ كنگ نبيت، بزان آ
 چه مَركا گوستگ و زندا سر بوتگ. (۲۵) باور كنيت، يك وهدے كنيت و اے وهد
 انون بُنگيچ بوتگ كه مُردگ هُدائے چُكَّے تئوارا اِشكنت و هرگس كه بِشكنت پدا
 زندگ بيت. (۲۶) چيا كه هما ڈئولا كه پت زندمانے سَرچمگ اَنت، چُكا هم اے
 واک و تواني داتگ كه زندمانے سَرچمگ ببیت. (۲۷) پتا دادرسيئے اِختيار هم
 چُكَّے دستا داتگ، چيا كه آ انسانے چُكَّے اَنت. (۲۸-۲۹) چه اِشيا هئيران و هَبگه
 مبيت، چيا كه يك وهدے كنيت كه سَجَّهين مُردگ آبيئے تئوارا اِشكنت و چه
 وتي گبران در كايَنت. نيك كار ديم په ابدماين زندا رئونت و بدكار ديم په
 مئيارينگ بئيجا. (۳۰) من و تسرا كارے كرت نكنان، هر چيزے كه من اِشكتگ،
 همابيئے بُنيادا دادرسي كنان و مني دادرسي برهك اَنت، پرچا كه من وتي دلے
 واهگاني سَرجم كنگے پد و رندا نه آن، وتي ديم دئيوكَّے واهگاني سَرجم كنگے
 پد و رندا آن.

ايسائے بارئوا گواهي

(۳۱) اگن من وتي بارئوا وت گواهي بدئيان، مني گواھيا اِھتبار و آرزے نبیت.
 (۳۲) بله دگرے هست اَنت كه مني بارئوا گواهي دنت و من زانان كه مني بارئوا
 آبيئے گواهي راست اَنت. (۳۳) شما وتي كاسد يهيائے كِرا رئوان داتنت و مني
 بارئوا آبيئے داتگين گواهي هم راست اَنت. (۳۴) من مردمانی گواھيا نَمَنان، په
 شمئے رَكينگا اے هبران گَوْشان. (۳۵) يهيا روکين چراگے اَنت و رُزني تالان كرت و
 شما اِرادہ كرت كه په كمين وهديا آبيئے نورئے تھا گل ببیت.

(۳۶) بله منا چه يهيايا مسترين شاهد هست. همه كار كه پتا مني دستا
 داتگ اَنت كه سَرجمش بكنان و من سَرجمش كنان، همه كار مني شاهد اَنت كه

منا پتا رثوان داتگ. (۳۷) هما پتا که منا رثوان داتگ، آیا وت منی برثوا شاهدی داتگ. شما هچبر آییئے تئوار نه اشکتگ و آندیستگ و (۳۸) آییئے هبر شمئے دلا نندیت، چیا که شما آییئے رثوان داتگیئے سرا ایمان نیاریت. (۳۹) شما پاکین کتابان پت و پول کنیت و وانیت، چیا که شمئے هئالا اشانی تها شمارا ابدمانین زند رسیت. همه پاکین کتاب منی بارثوا گواهی دینت، (۴۰) بله شما نلوئیئت منی کرا بیایت و شمارا اے زند برسیت.

(۴۱) من مردمانی داتگیئے ستا و اژتا نزوران. (۴۲) شمارا جاه کاران و زانان که هدائے مهر شمئے دلا نیست انت. (۴۳) من وتی پتئے نامئے سرا آتکگان و شما منا نمئیئت، بله اگن گسے وتی جندئے ناما بییئت، آییا مئیئت. (۴۴) شما چه یکدگرا مزنی و اژت زوریت، بله آ اژت که چه هدائے نیمگا کئیئت، آییئے شوهازا نه ایئت. گرا چون ایمان اورت کنیت؟

(۴۵) گمان مکنیئت که من پتئے دیما شمارا میاریگ کنان. اے موسا انت که شمارا میاریگ کنت، هما موسا که شما آییئے سرا امیئت بستگ. (۴۶) اگن شمارا موسائے سرا ایمان بوتین، شمارا منی سرا هم ایمان بوتگ ات، چیا که آییا منی بارثوا نبشتگ. (۴۷) بله شما که آییئے نبشته کرتگیئان باور نکنیئت، منی هبران چون باور کنیئت؟

پنج هزار مردما وراک دئیگ

(متا ۱۴:۱۳-۲۱؛ مرکاس ۶:۳۲-۴۴؛ لوکا ۹:۱۰-۱۷)

(۱) رندا، ایسا جلیئے مزن گورم بزان تبریهئے مزن گورمئے آدستا شت. (۲) مردمانی مزنین رُمبے آییئے رندا کپت، چیا که آیان اے مؤجزه و اجبتین نشانی دیستگ انت که ایسا نادرهان ذراه کنت. (۳) گرا ایسا کوهیئے سرا سر کپت و گون وتی مريدان همودا نشت. (۴) يهودیانی سرگوزئے ائید نزیک ات.

(۵) وهدے ایسایا چم چست کرتنت و دیست که مردمانی مچیئے دیم په آییا پیداک انت، گون پیلپسا گوشتی: ”نان چه کجا بزورین که اے مردم وراک

٦ ٻورنٽ؟“ ايسايا اے هير په آيئو آزمائش ڪنگ و چڪاسگا گوشت، چيا ڪه وٽ زانتي منا چي ڪنگي انت. ٧ پيليپسا گوشت: ”دو سد دينارئي نان هم بس نبيت، ثرے هرگس ڪم ڪم بوارت.“ ٨ چه آيئو مريدان يگي ڪه نامي انذرياس ات و شمون پٿرسي برات ات، گوشتي: ٩ ”بچي همدان انت ڪه پنج جنوين نكن و دو ماهيگي گون، بله په اينچ ڪردما چي بنت؟“ ١٠ ايسايا گوشت: ”مردمان بندارينتي.“ آ جاگها بازين ڪاه و سبزي رستگات. مردم همودا نشنت. چه آيان ڪساس پنج هزار مريدي انت. ١١ ايسايا نكن زرتنت، هداي شگري گيت و نشتيگي مردمان سره بهري کرتنت، ماهيگ هم انچش. هرگسا همينچ ڪه لوٽ، داتي.

١٢ وهدي سجهينان سير ڪرت، گون مريدان گوشتي: ”سر آتگي نگران بچني و يڪجاه ڪني ڪه زوال مبت.“ ١٣ گرا نگرش چت و يڪجاه کرتنت. آ پنجين جنوين نكن ڪه مردمان وارتي انت، چه آيان سر آتگي نگران دوازي سپت پربوت. ١٤ مردمان ڪه ايسائي اے مؤجزه و اجبتين نشاني ديست، گوشتش: ”په راستي، اے هما واده داتيگي نبي انت ڪه جهان آيگي ات.“ ١٥ ايسايا زانت ڪه مردم منا په زور برگ و بادشاه ڪنگ لوٽ، پميشكا پدا چه مردمان دور بوت و تهنا ڪوها شت.

ايسا آيئو سرا گام جنت

(متا ١٤: ٢٢-٣٣؛ مڪاس ٦: ٤٥-٥١)

١٦ بيگها مريد ديم په گورما شنت. ١٧ بوجيگيا نشنت و گورمي آدستا، ديم په ڪپرناهما راه گپنت. نون تهار بوتگات و ايسا انگت آيان ڪرا نياتگات. ١٨ نرين گواتي ڪشگا ات و چنول و مئوج چست بوتنت. ١٩ وهدي ڪساس پنج تان شش كيلوميترو هوليگ جنانا ديم شنت، ايسا ش ديست ڪه آيئو سرا گام جنان، ديم په بوجيگا پيداڪ انت. نريش. ٢٠ بله ايسايا گوشت: ”مترسي، اے من آن.“ ٢١ انچو ڪه مريدان لوٽ آيا بوجيگا سوار بکننت، بوجيگ منزلا سر بوت.

٢٢) اے دگه روچا، هما مردم که گورمے آ دستا منتگ آنت، سرید بوتنت که چه هما بوجیگا آید که مرید سوار بوتگ آنت، دگه بوجیگ اودا نبوتگ. ایسا آ بوجیگا سوار نبوتگ آت و مرید بے ایسا شتگ آنت. ٢٣) رندا، دگه لهتین بوجیگ چه تیریها هما جاگها آتک و رست که اودا هداوندین ایسایا هدائے شگر گپنگ آت و مردمان نان وارتگ آت. ٢٤) وهده مردمان دیست که نه ایسا اودا انت و نه آییئے مرید، ایسائے شوهازا بوجیگان سوار بوتنت و دیم په کپرناهومما شتنت.

ایسا زندئے نان انت

٢٥) وهده ایسایش گورمے آ دستا دیست، گوشتش: ”استادا! تئو کدی ادا آتکگے؟“ ٢٦) ایسایا آیانی پسئوا گوشت: ”شمارا راستین گوشان، اے هاترا منا شوهاز کنگا ایت که شما منی مؤجزه و اجبتین نشانی دیستگ آنت، پمیشکا منا شوهاز کنگا ایت که شما نان وارت و سپر کرت. ٢٧) بله په اے زئوال بیوکیئن وراکا جهد مکنیت، په هما وراکا جهد بکنیت که ابدمانین زند بکشیت، په هما وراکا که انسانے چک شمارا دنتی. چیا که هداین پتا آییئے سرا وتی رزامندیئے مهر جتگ.“ ٢٨) گزا جستش کرت: ”ما چؤن هما کاران سرجم بکنین که هداش چه ما لوئیت؟“ ٢٩) ایسایا پسئو دات: ”آ کارا که هدا چه شما لوئیت، آ کارش انت: هما گسے سرا ایمان بیاریت که هدایا راه داتگ.“ ٣٠) آیان گوشت: ”تئو چؤنین اجبتین نشانی پیش دارے که ما بگندین و تئی سرا ایمان بیارین؟ چه کنے؟“ ٣١) مے پت و پیرکان گیابانا من وارت، انچش که پاکین کتاب گوشت: ”اییا چه آسمانا نغن رئوان دات که بورنت.“

٣٢) گزا ایسایا گوشت: ”شمارا راستین گوشان، اے موسا نه آت که شمارا چه آسمانا ایر آتکگین نغنی دات. اے منی پت انت که چه آسمانا اسلیگین نانا شمارا بکشیت. ٣٣) چیا که هدائے نان هما انت که چه آسمانا ایر کئیت و جهانا زند دنت.“ ٣٤) نون گؤن اییا گوشتش: ”او واجه! اے نانا مدام مارا بدے.“

٣٥) ایسایا گوشت: ”زندئے نان من آن. هرکس که منی کرا کئیت، هچبر شدیگ نبیت. هرکس که منی سرا باور کنت، هچبر تئیگ نبیت. ٣٦) بله هما دئولا

که گوشتن، شما منا دیستگ و انگت باور نکیت. (۳۷) آ سجهینان که پت منا دنت، آ منی کړا کایت. هرکس که منی کړا کیت، من آیا هچبر چه وت دور نکنان. (۳۸) من په وتی جندئ واهگانی سرجم کنگا چه آسمانا ایر نیاتکگان، آتکگان که وتی دیم دیوکئ واهگان سرجم بکنان. (۳۹) منی دیم دیوکئ واهگ انت که هما مردم که آیا منا داتگ انت، چه آیان یگه هم چه منی دستا مرئوت و آهرتئ روچا آیان پدا زندگ بکنان. (۴۰) چیا که منی پتئ واهگ همش انت که هرکس که چکئ نیمگا دلگوش کنت و آییئ سرا ایمان کاریت، ابدمانین زندئ واهند بیت و من آ مردما آهرتئ روچا زندگ کنان.

(۴۱) گړا یهودیان آییئ سرا ایراد گرگ و نرندگ بندات کرت، چیا که آیا گوشتگ ات: ”من هما نان آن که چه آسمانا ایر آتکگ.“ (۴۲) آیان گوشت: ”اے مرد ایسپئ چک ایسا نه انت؟ ما وه اشیئ پت و ماتا زانین. گړا چوون گوشت که من چه آسمانا ایر آتکگان؟“ (۴۳) ایسایا آیانی پسئوا گوشت: ”وت مان وتا ایراد گرگ و نرندگا بند کنیت. (۴۴) کس تان هما وهدا منی کړا آتک نکنت که پت، بزان منی دیم دیوک آیا منی نیمگا میاریت. هرکس که کیت، من آیا آهرتئ روچا زندگ کنان. (۴۵) نبیانی کتابان نبیسگ بوتگ: «سجهین چه هدا یا تالیم گرت.» هرکس که پتئ هبران بشکنت و چه آیا تالیم بگیپت، منی کړا کیت. (۴۶) کسا پت ندیستگ ابید چه همایا که چه هدا ئ کړا آتکگ. (۴۷) شمارا راستین گوشان، آ که ایمان کاریت ابدمانین زندئ واهند بیت. (۴۸) زندئ نان من آن. (۴۹) شمئ پت و پیرکان گیابانا من وارت، بله انگت مرتنت. (۵۰) چه آسمانا ایر آتکگین نان اش انت، شمئ دیم انت. هرکس که اشیا بوارت، نمریت. (۵۱) من هما زند بکشو کین نان آن که چه آسمانا ایر آتکگ. هرکس که اے نانا بوارت، تان ابد زندگ مانیت. اے نانا که من دیان، منی جندئ جسم و جان انت که په جهانئ مردمانی زندا ندری کنان.

(۵۲) نون یهودیان په جیژه و دپچاک وت مان وتا گوشت: ”اے مرد چوون وتی جسم و جانا دنت که ما بورینی؟“ (۵۳) ایسایا گوشت: ”شمارا راستین گوشان، اگن شما انسانئ چکئ جسم و جانا مئوریت و آییئ هو نا منوشت، ابدمانین

زندا سرَ نبيټ. (۵۴) هرگس که منی جسم و جانا بوارت و منی هوڼا بنوښیت،
 ابدمانین زندی واهند بیت و اهرتے روچا من اییا زندگ کنان. (۵۵) چیا که منی
 جسم و جان اسلیگین وراک و منی هوڼ اسلیگین نوښاپ انت. (۵۶) هرگس که
 منی جسم و جانا بوارت و منی هوڼا بنوښیت، آ منی دل و درونا مانیت و من
 آییے دل و درونا.

(۵۷) انچو که نمیرانین پتا منا رثوان دات و من آییے برکتا زندگ آن، همه
 پیما هرگس که منی جسم و جانا بوارت، منی برکتا زندگ مانیت. (۵۸) اے نان
 که چه آسمانا ایر آتکگ، آنکئے پیما نه انت که شمے پت و پیرکان وارت و انگت
 مرتنت، چیا که هرگس که اے نانا بوارت، تان ابد زندگ مانیت. (۵۹) ایسیا اے
 چیز هما وهدا گوشتنت که کپرناهومے کنیسها تالیم دئیگا ات.

پترسے منگ و گواهی

(۶۰) اے هبرانی ایشکنگا رند آییے بازیڼ مریډیا گوشت: ”اے گرانین هبرے،
 ایشیا کئے مټ کنت؟“ (۶۱) وهدے ایسیا دیست که مریډ اے هبرے سرا نرنډگا
 انت، گوشتی: ”شمارا اے هبر تئورینیت؟“ (۶۲) اگن انسانے چکا بگندیټ که وتی
 پیسریگین جاگها برزاد رثوت، گزا چه کنیت؟ (۶۳) روہ انت که زند دنت، هد و
 گوشتا پایدگے نیست. اے هبر که من گوڼ شما کرتنت، روہ و زند انت. (۶۴) بله
 چه شما لهتینا ایمان نیست. ”چیا که آ مردم که ایمانش نیست ات، ایسیا چه
 بنداتا پجاه آورنت و زانتی که کئے منا دروھیت و دژمنانی دستا دنت. (۶۵) گزا
 گوشتی: ”پمیښکا من گوشت که گس منی کرا آتک نکنت، تان وهدے که منی پت
 اییا ایمان مبکشیت.“

(۶۶) چه اد و رند، بازیڼ مریډیا ایسا یله دات و نون آییے همراه نبوتنت. (۶۷)
 گزا ایسیا چه وتی دوازدھین کاسدان جست کرت: ”بارین، شما هم منا یله دئیگ
 لوټیت؟“ (۶۸) شمون پترسا پسو دات: ”او هداوند! کئی کرا برئوین؟ ابدمانین
 زندیے گال و هبر تئی کرا انت و (۶۹) مارا باور انت و زانین که تئو هما پاکین اے

که هُدايا در چتگ. “ (۷۰) ایسایا گوشت: ”من شمارا گچین کرت، دوازدهین دوازهین گچین کرتنت، بله پدا هم چه شما یگے ایلېسے. “ (۷۱) آییئے مکسد شمون اِسکریوتیئے چک یهودا ات. پل ترے آ چه دوازدهینان یگے ات، بله آيا رندا ایسا دروھت و دژمنانی دستا دات.

ایسا گون براتان

(۱) رندا، ایسایا جلیلا تر و تاب کرت. یهودی آییئے کوشتے رندا اتنت، پمیشکا نلوئتی یهودیها بمانیت. (۲) انچش که یهودیانی کاپارانی ائید نزیگ بوت، (۳) ایسائے براتان گون آيا گوشت: ”اے جاها یله کن و یهودیها برئو تانکه تئی مُرید هما کاران بگندنت که تئو کنئے. “ (۴) کسے که نامداری لوئیت، چیرکایی کار نکنت. تئو که اے کاران کنئے، پل که سجھین دنیا ترا بگندیت. “ (۵) چیا که براتان هم آییئے سرا ایمان نیست ات.

(۶) ایسایا گون آيان گوشت: ”منی وهد انگت نیاتکگ، بله په شما هر وهد شر انت. “ (۷) دنیا چه شما نپرت کرت نکنت بله چه من نپرت کنت، چیا که من دنیائے مردمانی بارئوا گواهی دئیان که آيانی کار سل ات. (۸) شما اے ائیدا برئویت، من اے ائیدا نئیایان، چیا که منی وهد انگت نرستگ. “ (۹) ایسایا اے هبر گون آيان گوشت و جلیئے دمگا داشتی.

ایسا اورشلیما رئوت

(۱۰) ایسائے برات که ائیدا اورشلیما شتنت، رندا آییئے جند هم همودا شت، بله مردمانی چمدیدا نشت، چیرکایی شت. (۱۱) ائیدئے روچان، یهودی آییئے شوهازا اتنت و جست و پرسش کرت که آکجا انت؟ (۱۲) آییئے بارئوا مردمانی نیاما بازیں گپے چیرکایی ترگا ات. لهتین گوشگا ات: ”آ شریں مردے. “ دگه لهتین گوشگا ات: ”مردمان گمراه کنت. “ (۱۳) بله چه یهودیانی ترسا، کسا مردمانی دیمآ آییئے بارئوا هچ نگوشت.

١٤) ائيدئ نيامى روچان، ايسا مزنيځ پرستشگاها شت و مردمانى تاليم دئيگا گلايش بوت. ١٥) يهوديان په هئيرانى گوشت: ”اے مردا نئوانتگ، اينچک زانتكارى چه كجا آورتگى؟“ ١٦) ايسايا آيانى پَسْئوا گوشت: ”منى تاليم منى نه انت، منى ديم دئيوكئىگ انت. ١٧) هرگس كه هُداى واهگان سرجم كنگ بلوئيت، زانت كه منى تاليم هُدايىگ انت يا من چه وت هبر كنان. ١٨) هرگس كه چه وت هبر كنت، په وتى مزنيى پيش دارگا هبر كنت. بله آگس كه وتى ديم دئيوكئى شان و شوكتئى لوئوك بيت، تچكين مردمى و آيئى هچ چيز ناراست نه انت. ١٩) موسايا شمارا شريت نداتگ؟ انگت چه شما هچكس شريت دارگا نه انت. پرچا منا كُشگ لوئيت؟“

٢٠) مردمان گوشت: ”ترا چئى پر انت، كئى ترا كُشيت؟“ ٢١) ايسايا آيانى پَسْئوا گوشت: ”من تهنا يك كارے كرتگ و شما سجهين چو هئيران و هبگه ايت. ٢٢) موسايا سُنْت كنگئى رسم شمارا دات، پميشكا شما شَبْتئى روچا وتى مردين چگان سُنْت كنيت. البت، اے رسم چه موسايا بُنگيچ نبوتگ، چه كئومئى پت و پيركان بُنگيچ بوتگ. ٢٣) نون اگن په موسائى شريتئى نپروشاگ شما شَبْتئى روچا مردين چگان سُنْت كنيت، چيا منى سرا زهر گپتگيت كه من شَبْتئى روچا يك مردمى سرجما ذراه كرتگ؟ ٢٤) زاهرا مچاريت و پئيسله مكنت، وتى شور و هكمان په انساپ بريت.“

ايسا كئى انت؟

٢٥) گزا اورشليمئى لهتين مردم گوشگا لگت: ”اے هما نه انت كه اشيئى كُشگئى رندا انت؟ ٢٦) بچاريت، مردمانى ديم هبر كنگا انت و كس اشيا هچ نگوشت. بلكين راجئى سروك اے نتيجها رستگانت كه اے هما واده داتگين مَسِيه انت؟ ٢٧) ما زانين كه اے مرد چه كجام هند و دمگا انت، بله وهده مَسِيه كئيت، هچكس زانت كه چه كجا كئيت.“ ٢٨) پميشكا، وهده ايسا مزنيځ پرستشگاها مردمان تاليم دئيگا ات، گون برزين تئواريا گوشتى: ”شما منا پَجَاه كاريت و زانيت كه چه كجا آتكان، بله من چه وتى نيمگا نئياتكان، منى ديم

دئیوک هما راستین هُدا انت و شما آييا نزانيت. (۲۹) من آييا زانان، چيا که چه آييء کړا آتکگان و همایيا منا راه داتگ. (۳۰) همه وهدا آيان لوټ که ايسايا دزگیر بکننت، بله هچکسا آييء نیمگا دست نشهارت، پرچا که آييء وهدا انگت نرستگات. (۳۱) چه مچيء مردمان بازينيا آييء سرا ايمان هم اورت و گوشت: ”وهدے مسيه کئيت، چه اے مردا گپشتر مؤجزه و اجبتين نشانی پيش داريت؟“

ايسائے دزگیر کنگے کوشت

(۳۲) اے گپ و هبر که مردمان چيرکايي ايسائے بارئوا کرتنت، پريسيان ایشکتنت. گزا پريسي و مزين ديني پيشوايان په ايسائے دزگیر کنگا، پرستشگاهے سپاهيگ رئوان دانت. (۳۳) ايسايا گوشت: ”من په گمکين وهديا شمے کړا آن و رندا وتي ديم دئیوکے کړا رئوان. (۳۴) شما مني شوهازا گرديت، بله منا در گيتک نکيت و آ جاها که من رئوان، شما آتک نکيت. (۳۵) گزا يهوديان گون يکدگرا گوشت: ”کجا رئوت که ما آييا در گيتک نکين؟ بارين مے هما مردمانی کړا رئوت که يونانياني نياما شنگ و شانگ انت و اوډا يونانيان هم تاليم دنت؟ (۳۶) اے هبر که آييا گوشت: ”شما مني شوهازا گرديت، بله منا در گيتک نکيت“ و ”آ جاها که من رئوان، شما آتک نکيت“، آييء اے هبرے مکسد چه انت؟“

زنداپ

(۳۷) ائيدے آهري و مسترين روچا، ايسا اوشتات و په برزتئواري گوشتي: ”اگن گسے تئيگ انت، مني کړا بيئت و آپ بوارت. (۳۸) هما دئولا که هداے پاکين کتاب گوشت، هرگس که مني سرا باور کنت، زنداپے کئور چه آييء دل و درونا رُمنت و تچنت. (۳۹) اے هبر آييا پاکين روھے بارئوا گوشت، هما پاکين روھ که آييء باورمندان رسيگي ات. ايسايا انگت شان و شوکت نرستگات، پميشکا انگت آيان پاکين روھ دئيگ نبوتگات.“

مردمانی ناتپاکی

٤٠ گون اے هبراني اِشكنغا، لهتین مردم گوشگا لگت: ”په راستی اے مرد هما واده داتگین نبی انت.“ ٤١ دگه لهتینا گوشت: ”اے مسیه انت.“ بازیڼیا چش هم گوشت: ”مسیه چه جلیلا کئیت؟“ ٤٢ پاکین کتاب نگوشتیت که مسیه چه داوودئ نسل و پدریچا بیت و چه آیئ شهر بیئت لهما کئیت؟“ ٤٣ اے پیما ایسائے بارئوا مردمانی نیاما ناتپاکیه کیت. ٤٤ لهتینا لوئت که اییا دزگیر بکننت، بله هچگسا آیئ نيمگا دست نشهارت.

یهودی سروکاني ناباوری

٤٥ رندا، پرستشگاهئ سپاهيگ، پریسی و مزین دینی پیشوایانی کړا پر ترنت. آیان چه سپاهيگان جست کرت: ”شما چیا ایسا نیاورتگ؟“ ٤٦ سپاهيگان گوشت: ”تان اے وهدی هچگسا اے مردئ دئولا هبر نکرنگ.“ ٤٧ پریسیان گوشت: ”شما هم گمراه بوتگیت؟“ ٤٨ چه کئومئ سروک و پریسیان یگیا آیئ سرا باور کرتگ؟ ٤٩ بله مردمانی هما رُمب که شریئ بارئوا هچ نزانن، نالتیه.“ ٥٠ نیکودیموس که وت چه پریسیان یگے ات و پیسرا ایسائے کړا آتکگ ات، گوشتی: ٥١ ”بارین، مئ شریئ مارا اجازت دنت که گسیئ هبرانی گوش دارگ و کارانی زانگا پیسر، اییا میاربار بکنین؟“ ٥٢ آیئ پسنوا گوشتش: ”تئو هم چه جلیئ مردمان ائ؟ وت پت و پول کن و بچار، هچ نیی چه جلیلا جست نبیت.“

زنهارین جنینئ بکشگ

١ رندا هرکس وتی لوگا شت، ١ بله ایسا زئیتونئ کوها شت. ٢ سبها ماهله ایسا پدا مزین پرستشگاها آتک. سجھین مردم آیئ چپ و چاگردا مچ بوتنت. ایسا نشت و آیانی تالیم دئیگا لگت. ٣ هم وهدا شریئ زانوگر و پریسیان جنینئ آورت که زنائ وهدا گرگ بوتگ ات. جنینش مردمانی دیم اوشتارینت. ٤ گون ایسایا گوشتش: ”او استاد! اے جنین زنائ سرا گرگ

٥ بوتگ. شَرِيَتَي تها، موسا يا مارا هُكم داتگ كه اے پئيمين جنين آلمَا سِنگسار
 كنگ بېنت. بله تئو چے گوشتے؟“ ٦ آيان اے هبر پميشكا كرت كه ايسا يا داما
 دئور بدئينت و ايسا انچين هبرے بكنت كه مئياربار ببیت، بله ايسا جَهل بوت و
 گون لَنگكا زمينے سرا چيزے نبيسگا لگت. ٧ آيان كه بار بار جست كرت ايسا يا
 سر چست كرت و گوشتي: ”اولی سِنگا هما بجنّت كه وت هچ گناهی نكرتگ.“
 ٨ پدا سري جَهل كرت و زمينے سرا چيزے نېشتي. ٩ گون اے هبرے
 اِسْكِنگا، اولو كماش يگ يگا در آتك و شتنت و رندا اے دگه مردم. نون بس ايسا
 و هما اوشتاتگين جنين پَشت كپنت. ١٠ ايسا يا سر چست كرت و گون جنينا
 گوشتي: ”او بانك! مردم كجا شتنت؟ په تئي مئياربار كنگا يگے هم پَشت
 نكپت؟“ ١١ جنينا گوشت: ”نه واجه! كس پَشت نكپت.“ ايسا يا گوشت: ”من
 هم ترا مئياربار نكنان، برئو بله دگه برے گناه مكن.“

ايسا جهانے رُژن انت

١٢ ايسا يا پدا گون مردمان هبر كرت، گوشتي: ”جهانے رُژن و نور من آن.
 كسے كه مني رَندگيريا كنت، آبيے راه هچبر تهار نبیت و آزندے رُژنابيے واهند
 بیت.“ ١٣ پريسيان گون آيا گوشت: ”تئو وتي بارئوا وت شاهدي دئيے،
 پميشكا تئي شاهديا اهتبارے نيست.“ ١٤ ايسا يا گوشت: ”بل تَرے من په وتي
 جندا وت شاهدي بدئيان بله مني شاهديا اهتبار هست، چيا كه من زانان چه كجا
 آتكگان و كجا رئوان، بله شما زانيت من چه كجا آتكگان و كجا رئوان. ١٥ شما
 گون انساني چمے چاريت و دادرسي كنيت، بله من هچكسے بارئوا شئور و هُكم
 نبران. ١٦ اگن شئور و هُكمے ببران هم، مني دادرسي برهك انت، چيا كه اے
 كارے تها من تهنا نه آن، هما پت كه منا راهي داتگ گون من هور انت. ١٧ شمے
 شريت نبيسگ بوتگ كه دو مردمے شاهديا اهتبار هست. ١٨ يگے من آن كه په
 وتي جندا شاهدي دئيان و دومي شاهد هما پت انت كه منا راهي داتگ.“ ١٩
 آيان گوشت: ”تئي پت كجا انت؟“ ايسا يا پسو دات: ”شما نه منا زانيت و نه
 مني پتا. اگن شما منا بزانتين، شما مني پت هم زانتگات.“ ٢٠ ايسا يا اے هبر
 هما وهدا كرتنت كه مزين پرستشگاها، هيراتي زراني پيتيے نزيكا تاليم دئيگا

آت. کَسا په آییئ دزگیر کنگا دست نَشهارت، چیا که آنگت آییئ وهد نرستگآت.

آ جاها که من رنوان، شما آتک نکنیت

(۲۱) ایسایا یک برے پدا گون آیان گوشت: ”من رنوان و شما منی شوهازا گردیت، بله وتی گناہانی تھا مریت و آ جاها که من رنوان، شما آتک نکنیت.“ (۲۲) یهودی وتمان وتا گوشگا لگنت: ”بلکین وتا کُشگ لوئیت که گوشگا انت: آ جاها که من رنوان شما آتک نکنیت.“

(۲۳) ایسایا گون آیان گوشت: ”شما چه اے جَہلی جہانا ایت و من چه بُری جہانا. شما چه اے دنیا یا ایت و من چه اے دنیا یا نه آن.“ (۲۴) من پمیشکا شمارا گوشت که وتی گناہانی تھا مریت. اگن شما باور مکنیت که من هما آن، شما وتی گناہانی تھا مریت.“ (۲۵) آیان جُست کرت: ”تئو کئے ائے؟“ ایسایا پَسُو دات: ”من هما آن که من چه بنداتا شمارا گوشت.“ (۲۶) منا بازیڼ هبرے هست که شمئے بارنوا بگویشان و شمارا میاربار بکنان، بله منی دیم دئیوک هما راستین انت و من هر چیزے که چه آیی ایشکتگ، گون جہانا گوشانِش.“ (۲۷) آیان نزانت که پتے بارنوا هبر کنگا انت. (۲۸) پمیشکا ایسایا گوشت: ”وهدے شما انسانے چک چه زمینا چست کرت، گُرا زانیت که من هما آن و وتسرا کارے نکنان. هما دئولا که پتا سوچ داتگ، هما دئولا هبر کنان.“ (۲۹) منی دیم دئیوک گون من گون انت، آیی منا تهنا و ایوک نکرَتگ، چیا که من مُدام هما کاران کنان که آیی گل و شادان کننت.“ (۳۰) چه اے هبرانی ایشکُنگا، بازیڼیا ایسائے سرا ایمان آورت.

گلامی و آزاتی

(۳۱) رندا، ایسایا گون هما یهودیان گوشت که آییئ سرا ایمانِش آورتگآت: ”اگن منی هبرانی سرا بوشتیت، په دل منی مُرید ایت.“ (۳۲) هما وهدی راستیا زانیت و راستی شمارا آزات کننت.“ (۳۳) آیان گوشت: ”ما ابراهیمئے اولاد این و هچبر کسئے گلام نبوتگین. گُرا تئو چوڼ گوشتے که ’شما آزات بیت؟‘“ (۳۴) ایسایا گوشت: ”شمارا راستین گویشان، هرکس که گناه کننت، گناهئے گلام انت و

٣٥ ګلام دایما واجهئ لؤگا نمائیت، بله چک دایما مانیت. ٣٦ ګړا، اګن چک شمارا آزات بکنت، په راستی آزات بیت. ٣٧ من زانان که شما ابراهیمئ اولاد ایت، بله منی هبران شمئ دلا جاګه نیست، پمیشکا منی کشگئ رندا ایت. ٣٨ من هما چیزانی بارئوا هبر کنان که وتی پتئ بارګاها دیستګانت و شما هما چیزانی سرا کار کنیت که شما چه وتی پتا ایشکتګانت.

٣٩ آیان درائنت: ”مئ پت ابراهیم انت.“ ایسایا گوشت: ”اګن شما ابراهیمئ چک بوتینیت، شما هما کار کرتګ انت که ابراهیم کرتګ. ٤٠ بله نون شما منی کشگئ رندا ایت، انچین مردمی کشگئ رندا ایت که راستین هبری چه هدایا ایشکتګ و شمارا سر کرتګ انت. ابراهیم هچبر چشین کارے نکرتګ ات. ٤١ شما وتی پتئ کاران کنیت.“ آیان گوشت: ”ما کیهر نه این، مارا پتے هست، آ هم هدائے جند انت.“ ٤٢ ایسایا گوشت: ”اګن هدا شمئ پت بوتین، شما منا دوست داشتګ ات، چیا که من چه همایی نیمګا آتګان و نون ادا آن. من وتسرا نیاتګان، همایا منا دیم داتګ. ٤٣ چیا منی هبران سرید نبیت؟ چیا که شمارا منی هبرانی گوش دارګئ توان نیست. ٤٤ شما وتی پت، بزان ابلیسئ چک ایت و همایی مراد و واهګانی سرا کار کنگ لوئیت. آ چه بنداتا هوئیکه و چه راستیا دور انت، چیا که آیا هچ راستی مان نیست. وهدے دروګ بندیت، وتی جندئ دلئ هبرا کنت، چیا که دروګ بندے و دروګانی پت انت. ٤٥ بله شما منی سرا پمیشکا باور نکنیت که من راستین هبرا کنان. ٤٦ اګن من گناهے کرتګ، چه شما کسے بیئیت و سابت بکنت. بله اګن من راستین هبرا کنان، پرچا باور نکنیت؟ ٤٧ آ که هدایی مردمے، هدائے هبرا گوش داریت. شما هدائے هبرا گوش نداریت، چیا که هدایی مردم نه ایت.“

٤٨ یهودیان آییئ پسئوا درائنت: ”ما نگوشت که تئو سامریے ائ و ترا جئ پر انت؟“ ٤٩ ایسایا گوشت: ”منا جن پر نیست. من وتی پتا باز ازت دئیان، بله شما منا بے ازت کنیت. ٥٠ من په وت شان و شوکت نلوان، دگرے هست که منا شان و شوکت دنت و وت دادرسی کنت. ٥١ شمارا راستین گوشان، اګن کسے منی هبرا بگیپت، هچبر نمریت.“ ٥٢ یهودیان گون آیا گوشت: ”نون ما پګا

زانين که ترا چټي پر. ابراهيم و سجهين نبي مرتنت، بله تئو گوښي: 'هرکس که مني هبرا بزوريت، هچر نمریت.' (۵۳) زانا، تئو چه مټي پت ابراهيم مستر ائې؟ آمرت و نبي هم مرتنت. زانا، تئوي دلا تئو کئې ائې؟" (۵۴) ايسايا پسنو دات: "اگن من وتي جندا شان و شوکت بدئيان، اے شانا آرزشي نيست. اے مني پت انت که منا شان و شوکت دنت، هما که شما آيا وتي هدا گوښي. (۵۵) شما آيا نزانيت، بله من آيا زانان. اگن من بگوشتين که آيا نزانان، شمئې دئولا دروگبند بوتگاتان، بله من آيا زانان و آيئې هبرا زوران. (۵۶) شمئې پت ابراهيم، په همې اُميتا شادان ات که مني روچا گنديت. آيا ديست و گل بوت." (۵۷) يهوديان گوشت: "ترا انگت پنجاه سال هم نبیت، تئو بزبان ابراهيم ديستگ؟" (۵۸) ايسايا گوشت: "شمارا راستين گوشان، من هما آن که چه ابراهيم پيسر بوتگان و هستان."

(۵۹) آيان په ايسائې جنگا سنگ و ډوک چټ، بله ايسا چه مردمانی چمان چير و انديم بوت، چه مزين پرستشگاها در آتک و شت.

پيدائشي کورنۍ درهېکشي

(۱) وهدې ايسا راهيآ رنوگا ات، پيدائشي کورې ديستی. (۲) مريدان چه آيا جُست کرت: "او استاد! اے مرد چيا چه پيدائشا کور انت؟ وت گنهکار انت يا اشيئې پت و مات؟" (۳) ايسايا پسنو دات: "نه اشيئې جند گنهکار انت، نه پت و مات. پميشکا اے دئولا بوت که هداي کار چه اشيآ زاهر بيت. (۴) تانکه روچ انت، بايد انت ما مني ديم دئوکئې کاران سرجم بکين، شپ که بيت گزا کس کار کرت نکنت. (۵) من، تانکه جهانآ آن، جهانئې رزن آن." (۶) اے هبرا و رند، زمينا تگي جت و چه لبزا گلي اډ کرت، کورئې چمان پري مُشت و (۷) گوشتي: "برئو، وتي چمان شيلواهئې هئوزا بشود." (شيلواهئې مانا "ديم داتگين" انت.) گزا آ شت، چمي شُشتنت، بينا بوت و آتک.

(۸) رندا، همساھگ و اے دگه مردم که آمريش چه پنډوگريئې روچان پجاء اورت، گوشگا لگنت: "اے هما نه انت که نشتگات و پنډگا ات؟" (۹) لهتينآ

گوشت: ”هما انت.“ دگه لهتينا گوشت: ”انه، آيئې همرنګ انت.“ آ و ت گوشتګا
 ات: ”من هما مردم آن.“ ١٠ جُستش کرت: ”ګڙا تئیی چم چوَن رُژنا بوتنت؟“
 ١١ گوشتی: ”هما مرد که نامی ایسا انت، آييا ګل تر کرت، منی چمان پر مُشت
 و گوشتی که شیلواهی هئوزا برئو و چمان بشود. من شتان و چم شُشتنت و نون
 ګندګا آن.“ ١٢ گوشتش: ”آ مرد کجا انت؟“ گوشتی: ”من نزانان.“

پیدائشی کور و پریسیانی جُست و پرس

١٣ هما مرد که پیسرا کور ات، پریسیانی کړا برتیش. ١٤ شَبَتئې روچ ات که
 ایسیا ګل اډ کرتګ ات و آيئې چم رُژنا کرتګ انت. ١٥ نون پریسیان هم چه آييا
 جُست کرت: ”تنو چوَن بینا بوتئې؟“ مردا گوشت: ”آييا منی چم ګل پر مُشتنت،
 من شُشتنت و نون ګندګا آن.“ ١٦ لهتین پریسیا گوشت: ”اے مرد چه هدائے
 نیمگا نیاتکګ، پرچا که شَبَتئې رَهَبندئې سرا کار نکنت.“ دگه لهتينا گوشت:
 ”ګنهکارین مردمے چوَن اے ډولین مَوْجزه پیش داشت کنت؟“ آيان ګوَن یكدګرا
 تپاک نکرت. ١٧ چه هما مردا که پیسرا کور ات پدا جُستش کرت: ”تئیی جند
 اے مردمئې بارئوا چه گوشتیت؟ اے تئیی چم انت که آييا رُژنا کرتنت.“ گوشتی:
 ”نبيے.“

١٨ تانکه مردئې پت و ماتش نلوثاينتنت، يهوديان باور نبوت که اے مرد کور
 بوتګ و نون ګندګا انت. ١٩ چه پت و ماتا جُستش کرت: ”اے مرد شمئې چک
 انت، همے که شما گوشت پیدائشی کورے بوتګ؟ ګڙا نون چوَن ګندیت؟“ ٢٠
 پت و ماتا گوشت: ”ما زانین که مئې چک انت و چه پیدائشا کورے بوتګ. ٢١
 بله زانین نون چوَن ګندیت و اشيئې چم کئيا رُژنا کرتګ انت. چه اشيئې جندا
 جُست بګریت، رُستګ و مزن انت، وتی هبرا و ت کنت.“ ٢٢ آيئې پت و ماتا چه
 يهوديان ثرست، پمیشکا اے ډولا پَسئوش دات. يهوديان چه پیسرا شئور
 کرتګ ات که هرګس باور بکنت و بګوشتیت که ایسا، مسیه انت، آييا چه ګنیسها
 در کئین. ٢٣ پمیشکا آ مردئې پت و ماتا گوشت که چه آيئې جندا جُست
 بګریت، آ و ت رُستګ و مزن انت.

٢٤) آ مرد که پيسرا کور ات، دومی رندا پدا لوټاينت و گوشتش: ”هدائے سئوگندا بور که تئو راست گوشتے، ما زانين که اے مرد گنهکارے.“ ٢٥) گوشتی: ”اے مرد گنهکارے يا نه، من نزانان، بله يک چيزے زانان، من کور بوتگان و نون گندگا آن.“ ٢٦) جستش کرت: ”گون تئو چه کرتی؟ چون تئی چمی رزنا کرتنت؟“ ٢٧) پسوی دات: ”من پيسرا گون شما گوشت، شما گوش نداشت، پرچا لوټيت پدا بشکنيټ؟ زانا، شما هم لوټيت آيئے مريد بيټ؟“ ٢٨) گزا آ بينا بوتگين مردش زاه دات و گوشتش: ”تئو وت آيئے مريد ائے، ما موسائے مريد اين. ٢٩) ما زانين که هدايا گون موسايا هبر کرتگ، بله زانين که اے مرد کئے انت و چه کجا آتکگ.“ ٣٠) مردا گوشت: ”اے آجبين هبرے. آيا مني چم رزنا کرتگ انت و شما زانيت که چه کجا آتکگ.“ ٣١) ماشما زانين که هدا گنهکارانی ذوايا گوش نداريت، همايئے ذوايا گوش داريت که هدا ترسے و هداے واهگانی سرا کار کنت. ٣٢) چه آزلا کسا هچبر نه اشکتگ که يگيا پيدايشی کورے بينا کرتگ. ٣٣) اگن اے مرد چه هداے نيما مئياتکين، نتوانتي هچ چشين کارے بکنت.“ ٣٤) گوشتش: ”تئو وت سرا تان پادان گناهے چک ائے و مارا تاليم دئيے؟“ گزا آ مردش گلينت.

کور دلی

٣٥) وهده ايسايا اشکت که بينا بوتگين مردش گلينتگ، آ مردی در گيتک و گوشتی: ”ترا انسانے چکئے سرا ايمان هست؟“ ٣٦) مردا گوشت: ”او واجه! انسانے چک کئے انت؟ کئی سرا ايمان بياران؟“ ٣٧) ايسايا گوشت: ”تئو آ ديستگ. همش انت که گون تئو هبر کنگا انت.“ ٣٨) گوشتی: ”او هداوند! ايمانن آورت“ و ايسائے پادان کپت. ٣٩) گزا ايسايا گوشت: ”من په دادرسی کنگا اے دنيايا آتکگان، تانکه کور بينا بنت و بينا کور.“ ٤٠) چه پريسيان لهتين آيئے کرا اوشتاتگ ات. اے گپش اشکت و گوشتش: ”زانا ما کور اين؟“ ٤١) ايسايا گوشت: ”اگن کور بوتينيت شمارا گناه و مئيارے پر نيست ات، بله پميشکا شمے مئيارباری مانيت که گوشتی: ”ما بينا اين.““

① ”شمارا راستین گۆشان، اگن گسے چه پسانی گواشئ دپا مپتریت و چه دگه نیمگے سر بکپیت، بزان دُر و رَهزَنے. ② بله آ کس که چه گواشئ دپا پتریت، پسانی شپانک انت. ③ دروازگپان، گواشئ دپا په آيا پچ کنت و پس شپانکئ تئوارئ نیمگا دلگوش بنت. آ وتی جندئ پسان په نام تئوار جنت و آيان دُنا بارت. ④ وتی سجھین پسانی دُنا برگا رند، وت پیسر بیت و پس آبیئ رندا گون بنت، چیا که آبیئ تئوارا پجَاه کارنت. ⑤ پس درامدیئ رندا نکنت، چه آيا تچنت، چیا که درامدیئ تئوارا پجَاه نیارنت. ⑥ ایسایا اے مسال آورت، بله مردم سرید نبوتنت که آ چه گوشگا انت.

⑦ گُرا پدا گوشتی: ”شمارا راستین گۆشان، من پسانی گواشئ دپ و دروازگ آن. ⑧ آ سجھین که چه من و پیسر آتکنت دُر و رَهزن آنت و پسان آیانی تئوار گوش نداشت. ⑨ دروازگ من آن، هرگس که چه منی راها بگوزیت، رگیت. تها کئیت یا دُنا رئوت، چراگاهیا سر بیت. ⑩ دُر کئیت که دُرئ بکنت، بگشیت و تباه بکنت. من آتکگان که مردمان زندے برسیت، الکاپ و شایگانین زندے.

⑪ نیکین شپانک من آن. نیکین شپانک وتی ساها په پسان ندر کنت. ⑫ بله گسے که په مَر کار کنت، پسانی واهند نه انت. وهدے گندیت که گرک دیم په پسان پیداک انت، آيان یله کنت و تچیت. گُرا گرک پسانی سرا همله و اُرش کنت و آيان شنگ و شانگ کنت. ⑬ مَورین شپانک تچیت، چیا که آ په مَر کار کنت، پسانی هیالداریا نکنت.

⑭ نیکین شپانک من آن، من وتی پسان زانان و آ هم منا زانت، ⑮ هما دُولا که پت منا زانت و من پتا زانان. من وتی ساها په پسان ندر کنان. ⑯ منا دگه پس هم هست که چه اے رمگا نه انت. باید انت آيان هم بیاران. آ منی تئوارا دلگوش کنت. نون رمگ یگے بیت و شپانک یگے بیت. ⑰ پت منا دُوست

داريت، چيا که من وتی ساها ندر کنان که پدا وتی زندئے واهند بیان. (۱۸) کس منی ساها چه من پچ گپت نکنت، من گوون وتی جندئے واهگا وتی ساها ندر کنان. منا وتی ساهئے دئیگئے اهتیار هست انت و پدا آییئے دستا آرگئے اهتیار هم هست انت. اے کار پتا منا پر ماتگ.

(۱۹) اے هبرانی سرا پدا یهودیانی نیاما ناتپاکی کپت. (۲۰) بازیئیا گوشت: ”آییا جئے پر، گنوکے، چیا آییئے هبران گوشت داريت؟“ (۲۱) آ دگران گوشت: ”کسیا که جئے پر بیت، اے دئولین هبر کرث نکنت. جن کوران بینا کرث کنت؟“

یهودی ایسایا نمئت

(۲۲) نون اورشلیما، مزین پرستشگاهئے ششت و شود و وپکئے ائیید بوت. زمستان ات. (۲۳) ایسایا مزین پرستشگاه، سلیمانئے ایوانا کدم جنگا ات. (۲۴) یهودی آییئے چپ و چاگردا مچ بوتنت، گوشتش: ”تان کدین مارا اے دئولا شکئے تھا دارئے؟ اگن تئو مسیه ائے، راست و پکا بگوش.“ (۲۵) ایسایا گوشت: ”من وه شمارا گوشتگ، بله شما باور نکنیت. آ کاران که من چه پتئے نیمگا کنگا آن، وت په من گواهی دینت. (۲۶) بله شما باور نکنیت چیا که منی پس نه ایت. (۲۷) منی پس منی تئوارا گوشت دارنت، من آیان جاه کاران و آ منی رندگیریا کنت. (۲۸) من آیان ابدمانین زند بکشان و آ هچبر نمرنت. کس آیان چه من پچ گپت نکنت. (۲۹) منی پتا که اے پس منا داتگ انت، چه سجھینان مستر انت و هچکس اشان چه منی پتئے دستا پچ گپت نکنت. (۳۰) من و پت یک این.“

(۳۱) یهودیان یک برے پدا سنگ و ڈوک چت که آییا سنگسار بکننت. (۳۲) ایسایا گوون آیان گوشت: ”من چه پتئے نیمگا بازین نیکیں کارے کرتگ و شمارا پیش داشتگ. په کجام کارا منا سنگسار کنیت؟“ (۳۳) یهودیان درایت: ”په نیکیں کاریا ترا سنگسار نکین، په تئی کپران اے کارا کنین. تئو بنی آدمے ائے، بله گوشت که من هدا آن.“ (۳۴) ایسایا گوشت: ”شمئے شریتا اے پیما نییسگ نبوتگ: « من هدا گوشان که شما هدا ایت؟ » (۳۵) اگن آ مردم که هدا هبر آیانی کرا سر بوتگ، هدا گوشتگ بوتگ انت و ما زانین که هدا پکین کتاب هچبر

نکپیت و ناکارَ نبیت، (۳۶) گڙا شما هما مردمئے سرا چوَن کُپرئے بُهتاما جنیت که پتا آ گچین کرتگ و اے جهانا رنوان داتگ؟ آ هم تهنا په اے هبرا که من گوشتگ: 'هُدائے چکَ آن.' (۳۷) اگن من وتی پتئے کاران مکنان، منی سرا ایمان مئیاریت. (۳۸) بله اگن پتئے کارانَ کنان، ثرے منی سرا ایمانَ نئیاریت، منی کارانی سرا ایمان بیاریت، تانکه شما سَرید بییت و بزانییت که پت منی دل و درونا انت و من پتئے دل و درونا آن. (۳۹) گڙا آیان پدا لوئت که ایسایا دزگیر بکننت، بله ایسا چه آیانی دزرسا دور بوت.

(۴۰) رندا ایسا چه اُردنئے کئورا گوست و هما جاگها شت و داشتی که پیسرا یهیا یا اودا پاکشودی داتگ ات. (۴۱) بازیں مردمے آییئے کڙا آتک. وت مان و تا گوشتگا آتنت: "یهیا یا هچّ مؤجزه و آجبتین نشانی پیش نداشت، بله اے مردئے بارئوا هر چیزے که گوشتگی، راست انت." (۴۲) اودا بازیں مردمیا ایسائے سرا ایمان آورت.

ایلازرنئے مرک

(۱) ایلازر نامین مردے ناجوژ ات. آ، مریم و آییئے گهار مرتائے میتگ بییت آنیائے مردمے ات. (۲) مریم هما ات که هداوندین ایسائے پادی اتر پر مُشتنت و گوَن وتی مودان هُشکی کرتنت. ائون آییئے برات ایلازر ناجوژ ات. (۳) ایلازرئے گهاران په ایسایا کُلو دیم دات: "او هداوندا! تئی دوستین مردم نادراه انت." (۴) وهده ایسایا اے هبر اِشکت، گوشتی: "اے نادراهی آیا نکشیت، په هُدائے شان و شوکتا نشانیے بیت، تانکه چه اِشیا هُدائے چُکئے شان و شوکت زاهر بییت." (۵) ایسایا مرتا و آییئے گهار و ایلازر دُوست داشتنت.

(۶) وهده ایسا ایلازرئے ناجوژیا سهیگ بوت، دگه دو روچا هما جاها مهتل بوت که داشتگ آتی و (۷) رندا گوَن مُریدان گوشتی: "بیایت پدا یهودیها رنوین." (۸) مُریدان گوشت: "او استاد! ائون یهودی تئی سِنگسار کنگئے سرا آتنت. پدا همودا رنوگ لوئئے؟" (۹) ایسایا پَسُو دات: "روچئے رُژنایی دوازده

سahت نه انت؟ كسه كه روچا راه رنوت، نكل نوارت چيا كه جهانئ رزنا كنديت.
 (۱۰) بله اكن مردمه شپا راه برنوت، نكل وارت چيا كه آيا هچ نور نيست. (۱۱)
 ا هبران و رند ايسايا گوشت: ”مئ دوستين ايلازر وپتگ، بله من رنوان و آيا
 پاد كنان.“ (۱۲) مريدان گوشت: ”او هداوند! اكن واب كپتگ، ألما ذراه بيت.“ (۱۳)
 ايسايا آيئ مركئ بارنوا هبر كرت، بله آيان هئيال كرت كه ايلازر انچو وپتگ و
 واب انت.

(۱۴) پدا ايسايا تچكا گوشتنت: ”ايلازر مرتگ. (۱۵) بله شر انت كه من اوډا
 نبوتگان. نون من په شمئگي گل آن كه شما ايمان آورت كنيت. بيايت، آيئ غورا
 رنوين.“ (۱۶) توما كه آيئ دومي نام ديديموس ات، گون آدگه مريدان گوشتي:
 ”بيايت، ما هم رنوين كه گون ايسايا هور بمرين.“

ايسا زنديمان انت

(۱۷) وهده ايسا اتك و رست، سهيگ بوت كه چار روچ انت ايلازر كبر كنگ
 بوتگ. (۱۸) بئيت آنيا تان اورشليما، كساس سئ كيلوميترا انت. (۱۹) بازين
 يهوديه، مرتا و مريمئ كرا په آيانى برائئ پرسا اتكگ ات. (۲۰) وهده مرتا
 سهيگ بوت كه ايسا پيداك انت، آيئ پيشوازيا شت، بله مريم لوگا نشت. (۲۱)
 مرتايا گون ايسايا گوشت: ”او هداوند! اكن تنو ادا بوتينئ، منى برات نمرتگ ات.
 (۲۲) بله من زنان كه هر چيرئ كه تنو چه هدايا بلوئئ، انون هم ترا دنت.“ (۲۳)
 ايسايا گوشت: ”تئى برات پدا زندگ بيت.“ (۲۴) مرتايا گوشت: ”من زنان كه
 آهرتئ روچا زندگ بيت، هما روچا كه مردگ جاه جننت.“ (۲۵) ايسايا گوشت:
 ”زندئ سرچمگ من آن و ا من آن كه مردگان دوبر زندگ كنان. اكن كسه منى
 سرا ايمان بياريت، ترئ بمريت هم پدا زندگ بيت. (۲۶) هر كس كه زندگ انت و
 منى سرا ايمان كاريت، هچبر نمريت. ا هبرا باور كنئ؟“ (۲۷) مرتايا گوشت:
 ”هو، هداوند! منا باور انت كه تنو مسيه ائ، تنو هدائ هما چك ائ كه ا ه
 جهان آيگي ات.“

ايسائى گريوگ

٢٨) اے هبرئے کنگا و رند مرتا شت، وتی گهار مَریمی تنوار کرت و په هَلَوَت
 گوشتی: ”استاد آتکگ و ترا لوئیت.“ ٢٩) وهده مَریما اِشکت، هما دمانا پاد آتک
 و ایسائے کَرّا شت. ٣٠) ایسا انگت میټگا نپترتگأت، همودا ات که مرتا آییئے
 پیشوازیا شتگأت. ٣١) هما یهودی که لوگا مَریمے کَرّا اتنت و آییئا تسلا دئیگا
 اتنت، وهده دیستش که مَریم په اِشتاپی پاد آتک و چه لوگا در آتک، آییئے رندا
 کپنتت. وت مانوت گوشتش: ”بلکین په گریوگا کبرئے سرا رنوت.“

٣٢) بله مَریم همودا شت و سر بوت که ایسا اودا ات. وهده ایسایي دیست،
 آییئے پادان کپت و گوشتی: ”او هداوند! اگن تنو ادا بوتینئے، منی برات
 نمرتگأت.“ ٣٣) ایسایا که مَریم و آییئے همراهین یهودی گریوگا دیستنت، سک
 نگیگ و پدرد بوت. ٣٤) گوشتی: ”شما ایلارز کجا کبر کرتگ؟“ گوشتش: ”او
 هداوند! بیا و بچار.“ ٣٥) ایسایا گریټ. ٣٦) یهودیان گوشت: ”بچاریت، چینکدر
 دوستی داشتگ.“ ٣٧) چه آیان لهټینا گوشت: ”اے مردا که کورئے چم رزنا
 کرتنت، ایلارزی چه مرکا رگینت نکرت؟“

ایلارزئے زندگ بئیگ

٣٨) ایسا پدا سک نگیگ بوت و ایلارزئے کبرئے سرا شت. کبر گارے ات و
 ڈوکے دپا ایر آتی. ٣٩) ایسایا گوشت: ”ڈوکا دور کنیت.“ مُرتگین ایلارزئے گهار
 مرتایا گوشت: ”او هداوند! آییئے مرکا چار رُچ گوستگ و بؤ کنت.“ ٤٠) ایسایا
 پَسُو دات: ”من ترا نگوشت که اگن ترا ایمان ببیت، هداے شان و شوکتا
 گندئے؟“ ٤١) گزا ڈوکش دور کرت. ایسایا آسمانئے نیمگا چارت و گوشتی: ”او
 پت! تنیی شگرا گران که تنو منی هبر گوشت داشت. ٤٢) من زانت که تنو مُدام
 منی هبرا گوشت دارئے، بله من اے هبر هما مردمانی هاترا گوشت که ادا
 اوشتاتگأت، تانکه باور بکننت که تنو منا رنوان داتگ.“ ٤٣) چه اے هبران و
 رند، ایسایا گون برزین تنوارے گوانک جت: ”ایلارز! در آ.“ ٤٤) هما مُردگ که
 دست و پادی کپنا پتاتگأتنت و دیمی دزمالیا پوشتگأت، دُنا در آتک. ایسایا
 گوشت: ”پچی کنیت، بلیتی که رنوت.“

ايسائے ڪوشن ڀندل

٤٥) بازين يهودي ڪه مريم ڪرا آتڪگ آت، وهڊ ايسائے اے ڪارش ديست،
آيئے سرا ايمان ش آورت. ٤٦) بله ڇه اشان لهتين پريسياني ڪرا شت و ايسائے
ڪرتگين ڪارے هال ش برت و سر ڪرت. ٤٧) پريسي و مزين ديني پيشوايان،
سرؤڪاني ديوانے باسڪ لوٽاينتنت و گوشيش: ”ما ڇه ڪنگا اين؟ اے مرد بازين
مؤجزه و اجبتين نشانيه پيش دارگا انت. ٤٨) اگن اشيا همے ڏنولا يله بدئين،
سجهين مردم اشيئے سرا ايمان ڪارنت و رومي ڪاينت و مئے مزين پرستشگاه و
ڪنوما ڇه مئے دستا پچ ڪرنت.“

٤٩) ڇه آيان يگے ڪه نامي ڪنيپا آت، آ سائے مسترين ديني پيشوا آت. آيا
گوش: ”شما هچ نزايت. ٥٠) نزايت ڪه په شما شرتر هميش انت ڪه سرجمين
ڪنومے تباهيئے بدلا، يگ مردمے ڪنومے جاها بمریت؟“ ٥١) اے هبر ڪنيپا
وتسرا نجت. آهما سائے مسترين ديني پيشوا آت، پميشكا آيا پيشگوئي ڪرت
ڪه ايسا ڪنومے جاها مريت. ٥٢) تهنا آ ڪنومے جاها نمریت، هڏائے سجهين
شنگ و شانگين چگاني جاها مريت تانڪه آيان يڪجاه و يڪراه بڪنت. ٥٣) ڇه آ
روچا و رند، ايسائے ڪشگے ڀندل ش سازت. ٥٤) ڇه اڊ و رند ايسايا يهودياني
نياما تر و گرد نڪرت. گيابانے نزيڪا اپرايم نامين شهر يا شت و گوڻ وتي مريدان
هموڏا داشتی.

٥٥) يهودياني سرگوزے ائيد نزيڪ آت و بازين مردمے ڇه ملڪے سجهين
هند و دمگان اورشليما آتڪگ آت ڪه ڇه ائيدا پيسر پاڪيزگيے رسمان پوره
بڪنت. ٥٦) آ ايسايا پڻگا آنت، مزين پرستشگاه اوشتاتگ آنت و يڪدگرا
جست ڪنگا آنت: ”شما ڇه گوشيت؟ بارين، اے ائيدا نئييت؟“ ٥٧) بله پريسي
و مزين ديني پيشوايان هڪم داتگ آت: ”هرگس ڪه زانت ايسا ڪجا انت، مارا هال
بدنت.“ آيانی دلا آت ڪه ايسايا دزگير بڪنت.

مريم ايسائے پادان اتر مشيت

(متا ٢٦: ١٣-١٤؛ مڪاس ١٤: ٣-٩)

١) چه سرگوزئې ائيدا شش روچ پيسر ايسا بئيت انيايا شت كه ايلازرئې لوگ همودا ات، هما ايلازر كه ايسايا چه مردگان زندگ كرتگات. ٢) آيان په ايسايا شامې جوړ كرت. مرتا مهمانان آپ و تام كنگا ات. چه پرزوئگئې سرئې نشتگين مردمان يگې ايلازر ات. ٣) نون مريما نيم تاسئې كساسا هندي سُمبلئې زگر و گران بهائين اتر آورت، ايسائې پاداني سرا پر ريتك و گوڼ وتي مودان ايسائې پادي هُشك كرتنت. لوگئې سَجْهين كُنْدان اترئې وشين بو تالان بوت.

٤) يهودا يسكريوتي چه ايسائې مريدان يگې ات و همې مرد ات كه رندترا ايسايي دروهت و دژمناني دستا دات. آيا گوشت: ٥) ”پرچا اے اتر په سئې سد دينارا بها كنگ نبوت و زر گريب و نيزگاران دئيگ نبوتنت؟“ ٦) آيا اے هبر په بزگين مردمانی گمواريا نگوشت، پميشكا گوشتي كه دزے ات. كليدار آبيئې چند ات و مدام چه زرتورگا چيزے په وتي زرت. ٧) ايسايا گوشت: ”مريمئې كارا كار مدار، آيا اے اتر په مني كبر كنگئې تئياريا اير كرتگ اتنت. ٨) گريب و نيزگار مدام شمئې كرا انت، بله من هروهد شمئې كرا نه آن.“

٩) بازين يهوديې سهيگ بوت كه ايسا همدا انت. مزنين رُمبے اتك و مچ بوت. تهنا ايسائې سئوبا نثياتكنت، ايلازرئې چارگا هم اتكنت كه ايسايا زندگ كرتگ ات. ١٠) پميشكا مزنين ديني پيشوايان ايلازرئې كُشگئې شئور هم كرت، ١١) چيا كه آبيئې سئوبا بازين يهوديې آيانی رندگيريا يله دئيگ و ايسائې سرا ايمان آرگا ات.

په ايسائې وشاتكا

(متا ١١:٢١-١١:١١؛ مراكس ١١:١١-١١:١٩؛ لوكا ٢٨:٤٠-٢٨:٤٠)

١٢) اے دگه روچا، هما مزنين رُمب كه په ائيدا اتكگات، وهدے اشكتش كه ايسا اورشليمئې راها انت، ١٣) گوڼ مچاني سرسبزین پيش و تكان، په ايسائې پيشوازي در اتكنت. كوگارش كرت:

”هوشيانا،

مبارک انت هما که هداوندئے ناما کئیت.

اسراييلئے بادشاهه مبارک بات.

(۱۴) ايسايا کُرگين هَرے در گيتک و سوار بوت، اَنچش که هداے پاکين کتاب
گوشت: (۱۵) » او سهيئونئے جنک! مثرس. تئیی بادشاهه کُرگين هَرئے پُشتا
نشتگ و پيداک انت. « (۱۶) اولو اے چيزاني مانا په مريدان پکا نه ات، بله رندا
که ايسائے شان و شوکت زاهر بوت، مريد ياتا کپتننت که اے چيز آيئے بارئوا
نيسگ بوتگ انت و مردمان هم گون آيا هما پئما کرتگ. (۱۷) وهده ايسايا
ايلازر تئوار جت و چه گبرا زندگا در کرت، بازئے همودا ات. آيان اے چيزاني
بارئوا شاهدئ دات. (۱۸) آ مزين رُمب پميشکا ايسائے پيشوازيا آتک که
اشکتگ آتش که ايسايا اے مؤجزه و اجبتين نشانی پيش داشتگ. (۱۹) گرا
پريسيان گون يكدگرا گوشت: » بچاريت، ماشما هچ کرت کنگا نه اين، سجهين
دنیا اشيئے راها انت.

ايسا وتی مرکئے پيشگويا کنت

(۲۰) هما مردم که ابيدا په پرستشا اورشليما آتکگ آتنت، آيانی تها لهتين
يونانی هم مان ات. (۲۱) اے يونانی پيليپسئے کرا آتکنت. پيليپس جليلئے شهر
بئيت سئيدائے مردمے ات. گون آيا گوشتش: » واجه! ما لوئين ايسايا بگندين.
(۲۲) پيليپس شت و اے هبری گون اندرياسا کرت. آ دوين شتنت و ايسايش هال
دات. (۲۳) ايسايا آيانی پسئوا گوشت: » آ وهده آتکگ که انسانئے چکئے شان و
شوکت زاهر کنگ بيت. (۲۴) شمارا راستين گوشان، اگن گندمئے دانگ هاکئے
چيرا مرئوت و ممریت، هچبر چه يک دانگيا گيشتَر نبيت، بله اگن بمریت، بازين
دانگے پيدا کنت. (۲۵) هرکسا که وتی زند دوست انت، گاري دنت، و هرکس که
اے جهانا چه وتی زندا سر گوزيت، آ وتی زندا رگينيت و ابدمان کنت. (۲۶) اگن
کسے لوئيت منی هزمتا بکنت، گرا آ لازم منی رندگيريا بکنت و هر جاہ که من
بان، منی هزمتکار همودا گون من گون بيت. اگن کسے منی هزمتا کنت، منی پت
آيا شريدار کنت.

٢٧) اټون منى دل پريشان انت، من چي بگوشان؟ بارين بگوشان: 'او منى پت! منا چي اے دمان و ساھتا برگين؟' نه، هير اش انت که منى آيگي مراد و مکسد همي دمان و ساھت بوتگ. ٢٨) او پت! وتي نامي شان و شوکت زاهر کن. 'پدا تئوارے چي آسمانا آتک که گوشتي: 'من وتي نامي شان و شوکت زاهر کرتگ و انگت هم زاهري کنان. ٢٩) مردمانى هما رُمب که اودا اوشتاتگ آت، گون اے تئوارے اشکنگا گوشتيش: 'اے گرندے تئوار آت. 'دگه لهتينا گوشت: 'پريشتگيا گون اشيا هير کرت. ٣٠) ايسايا گوشت: 'اے تئوار منى هاترا نياتک، شمئ هاترا آتک. ٣١) نون اے جهائے دادرسيئے وهد انت و جهائے سردار شئيتان دُنا در کنگ بيت. ٣٢) وهدے من چي زمينا چست کنگ بان، سجهين مردمان وتي نيماگا کشان. ٣٣) گون اے هيرا ايسايا پيشگوئي کرت که من چوَن مِران.

٣٤) مردمان دراينت: 'شريت مارا گوشتيت که مسيه تان ابد مانيت. گُرا تئو چوَن گوشتي که انسانے چک چست کنگ بيت؟ انسانے چک کي انت؟' ٣٥) ايسايا گوشت: 'تهنا يک گوندين وهديا رُزنايي گون شما گون انت. تان وهدے که رُزنايي گون شما گون انت، گام جنانا ديما برئويت. چو مبيت که تهاري شمئ سرا بالادست ببيت. کسے که تهاريا گام جنت، نزانت کجا رئوت. ٣٦) تانکه رُزن گون شما گون انت، رُزنے سرا ايمان بياريت که رُزنے چک ببيت. 'ايسايا اے هير کرتنت و چي آياني کُرا شت و چير و انديم بوت.

يهودياني ناباوري

٣٧) ايسايا آياني ديما بازين مؤجزه و اجبتين نشانيي پيش داشتگات، بله انگت آبيئے سرا ايمانيش نئياورت. ٣٨) اشيا نبئيئے هير همي پئما راست و سرجم بوت که آيا گوشتگات: 'او هداوندا! مئے کُلو کُنيا باور کرتگ و هداوندے واک و کدرت' « په کُنيا زاهر بوتگ؟ » ٣٩) گُرا آيان باور کرت نکرت، چيا که اشيا دگه جاگھے هم گوشتگات:

٤٠) « آياني چمي کور و »

« دلی سنگ کرتگ آنت »

« که گون چمان مگندنت، »

« گون دلان سرید مبت و »

« دیم په من پر مترنت. »

« اگن منی کړا بیاتکیننت، »

« من ذراه کرتگ آنت. »

(۴۱) ایشیایا ایسائے شان و شوکت دیست، پمیشکا آیئے بارئوا اے هبری
کرت. (۴۲) انگت هم یهودیانی بازین سروکیا آیئے سرا ایمان آورت. بله چه همے
ثرسا که پریسی آیان چه کنیسها در مکننت، نامش نگیت. (۴۳) چیا که آیان
انسائے داتگین اژت و ستا چه هدائے داتگین اژت و ستایا دوست تر ات.

(۴۴) پدا ایسایا گون برزین تئواریا گوشت: ”هرگس که منی سرا ایمان کاریت،
تهنا منی سرا نه، منی دیم دئیوکئے سرا هم ایمان کاریت. (۴۵) هرگس که منا
گندیت، منی دیم دئیوکا هم گندیت. (۴۶) رژن من آن و اے جهان پمیشکا آتکگان
که هرگس که منی سرا ایمان بیاریت تهاروکیا ممانیت. (۴۷) بله اگن گسے منی
هبران بشکنت و آیان سرا کار مکننت، انگت هم من آیا مئیاربار نکان. چیا که
من په جهانئے مئیارگ کنگا نئیاتکگان، په جهانئے رگینگا آتکگان. (۴۸) البت په
هما مردما که منا نمئیت و منی هبران نژوریت، دادرسے هست که آیا مئیارگ
بکنت. هما هبر که من کرتگ آنت، آهرتے روچا آیا مئیارگ کنت. (۴۹) چیا که
من وتسرا هبر نکرتگ، هما پتا که منا رئوان داتگ، آیا هکم داتگ که چه بگوشان
و چون هبر بکان. (۵۰) من زانان که آیئے هکم و پرمان ابدمانین زند انت. اے
هبران که من کنان، هما هبر انت که پتا منا گوشتگ آنت.“

ایسا مريدانی پادان شؤدیت

١ سرگوزئې ائييدا يک و دو روچ پښت کيټگات. ايسايا زانت که هما ساهت و دمان آتکگ که من اے جهانا يله بدئيان و پتئے کړا برئوان. آيا و تي مردم اے جهانا دوست داشتگ انت و تان و تي امرئے آهری دمانا په دل دوستی داشتنت.

٢ شامئے وهد ات و شئيتانا چه پيسرا شمون اسکريوتیئے چک يهودائے دل پرماتگات که ايسايا بدرؤهيت و دژمنانی دستا بدنت. ٣ ايسايا زانت که پتا سجھيڼ چيز منی دستا داتگ انت و من چه هدائے نيماگا آتکگان و هماییئے کړا رئوان. ٤ ايسا چه ورگئے سرا پاد آتک، و تي گباهی کشت و لانکیگے سرینا بستی. ٥ نون ترشته زرتی و آپی مان کرت و مريدانی پادانی شوډگ و گوڼ هما لانکیگا هُشک کنگی بندات کرت که سرینا بستگ آتی.

٦ وهدے شمون پترسئے باريگ آتک، آيا گوشت: ”او هداوند! تئو منی پادان شوډئے؟“ ٧ ايسايا پسئو ترينت: ”اتون تئو نزانئے من چه کنگا آن، رندا سرپد بئے.“ ٨ پترسا گوشت: ”من هچبر نييلان که تئو منی پادان بشوډئے.“ ايسايا گوشت: ”اگن ترا مشودان، ترا چه من هچ و نډ و بهرے نرسيت.“ ٩ شمون پترسا گوشت: ”او هداوند! اگن اے گپ انت، گزا تهنا منی پادان نه، منی سر و دستان هم بشود.“ ١٠ ايسايا گوشت: ”آ که شوډگ بوتگ، آيا ابيد چه پادان دگه هچ جاگهئے شوډگ پکار نه انت. آ سرچما پاک و ساپ انت. شما پاک ايت، بله سجھيڼ نه.“ ١١ ايسايا زانت که کئے منا درؤهيت، پميشکا گوشتی که شمئے نياما ناپاکيڼ هم هست.

١٢ سجھيڼانی پادانی شوډگا رند، و تي گباهی گورا کرت و پرزؤنگئے سرا پدا نشت و گوشتی: ”شما زانيټ که من په شما چه کرت؟“ ١٣ شما منا استاد و هداوندئے ناما تئوار کنيت، راست گوشتی، من هما آن. ١٤ اگن من شمئے هداوند و استاد آن و شمئے پادن ششتنت، شمارا هم يکدگرئے پاد شوډگی انت. ١٥ من په شما مسالے اير کرت تانکه هما ډئولا که من گوڼ شما کرت، شما هم هما ډئولا بکنيټ. ١٦ شمارا راستيڼ گوشان، هچ غلام چه و تي واجها و هچ کاسد چه و تي ديم ديوکا مستر نه انت. ١٧ نون که شما اے هبرا زانيټ، بهتاور

ايت اگن انچش بکنیت.

ایسا وتی دزگیر بئیگنے پیشگوئیا کنت

(مَتّا ۲۰:۲۶-۲۵؛ مَرکاس ۱۴:۱۷-۲۱؛ لوقا ۲۱:۲۲-۲۳)

۱۸) اے هبران که من کنان شمئے سجھینانی بارئوا نه أنت. آ مردم که من گچین کرتگ أنت، آیان زانان. بله پاکین کتابئے اے هبر راست و سرجم بئیگی انت که گوشتیت: «هما گس که گوّن من یکجاه ورگی وارتگ، هما منی هلاپا پاد آتکگ.» ۱۹) اتون چه اے کارا پیسر شمارا گوشان که وهده چش بیت، گرا بزانیّت که من هما آن. ۲۰) شمارا راستین گوشان، هرگس که منی راه داتگینا وشاتک کنت و شرپ دنت، بزان منا شرپ دنت. و هرگس که منا وشاتک کنت و شرپ دنت، بزان منی دیم دئیوکا شرپ دنت.

۲۱) وهده ایسایا اے هبر کرت، چه دل و درونا سک پدرد بوت و په دلجمی گوشتی: «من شمارا راستین گوشان، چه شما یگے منا دروهیت.» ۲۲) مُریدان یکدومیئے نیمگا چارت، هئیران آنت که ایسا کئی بارئوا گپا انت. ۲۳) چه مُریدان یگے، هما که ایسایا باز دوست ات، ایسائے کرا نشتگات. ۲۴) شمون پترسا هما مُرید اشاره کرت که واجها جست کن بارین کئی بارئوا گپا انت؟ ۲۵) آ مُرید نژیکتر کنزت و چه ایسایا جستی کرت: «او هداوند! آ کئے انت؟» ۲۶) ایسایا پسئو دات: «آ هما انت که من چنڈے نغن کاسگا پر جنان و دئیانی.» گرا نگنی پر جت و شمون اسکریوتیئے چک، یهودایارا داتی. ۲۷) انچش که یهودایا لنکه دستا کرت، شئیتان آییئے پؤستا پترت. نون ایسایا گوّن آییّا گوشت: «زوت کن! هر کارے که ترا کنگی انت، بکنی.» ۲۸) بله چه پرزوئنگئے سرئے نشتگین مردمان گسا نزانت که گوّن اے هبرا آییئے مراد چه انت. ۲۹) زَر یهودائے کرا ایر آنت، پمیشکا لهتینا گمان کرت که بلکین ایسا آییّا گوشگا انت که برئو و هرچه په ائیدا پکار انت بگر، یا گریب و نیزگاران چیزے بدئے. ۳۰) انچش که یهودایا ننگئے چنڈ زرت، دنا در کپت. شپ ات.

نوکیّن هکم

٣١ يهودا که در کپت، ايسایا گوشت: ”نون انسانئ چکئے شان و شوکت زاهر بوتگ. چه انسانئ چکا هُداے شان و شوکت هم زاهر بوتگ. (٣٢) اگن چه انسانئ چکا هُداے شان و شوکت زاهر بوتگ، هُدا هم انسانئ چکئے شان و شوکت زاهر کنت و همے زوتان زاهرئ کنت. (٣٣) او منی چکان! انگت تان گونڈین وهدیا من گون شما گون آن. رندا شما منی شوهازا گردیت. هما دُولا که من گون يهودیان گوشت، گون شما هم گوشان: آ جاها که من رنوان، شما آتک نکیت. (٣٤) شمارا نوکین هکمه دئیان: یکدگرا دوست بداریت. انچو که من شمارا دوست داشتگ، شما هم یکدگرا دوست بداریت. (٣٥) اگن یکدگرا دوست بداریت، گرا هرکس زانت که شما منی مرید ایت.“

پترُسے انکارے پیشگوئی

(مَتّا ٢٦:٣٣-٣٥؛ مَرکاس ١٤:٢٩-٣١؛ لوقا ٢٢:٣٣-٣٤)

٣٦ شمون پترُسا گوشت: ”او هُداوندا کجا رنوءے؟“ ايسایا پَسُو دات: ”انچین جاھے رنوان که تئو انون گون من آتک نکئے. بله رندترا کائے. (٣٧) پترُسا گوشت: ”او هُداوندا انون پرچا گون تئو آتک نکنان؟ من وتی ساها په تئو ندر کنان.“ (٣٨) ايسایا گوشت: ”تئو په من وتی ساهئے ندر کنگا تئیار ائے؟ ترا راستین گوشان، چه کروُسے بانگا پیسر، سئے رندا منی پَجاه آرگا انکار کئے.

ایسا دیم په هُدايا یگین راه انت

١ شمئے دل پریشان مبيت. هُداے سرا ایمان بیاریت و منی سرا هم ایمان بیاریت. (٢) منی پتئے لوگا بازیښ بانه هست. اگن نه، من شمارا گوشتگات که رنوان تانکه په شما جاگه تئیار بکنان. (٣) بله انگت من په شمئے جاگه تئیار کنگا رنوان و پدا کایان و شمارا گون و ت بران، تانکه همودا که من آن، شما هم همودا ببيت. (٤) اودا که من رنوان، شما آ جاگه راه زانیت.“

٥ تومایا گوشت: ”او هُداوندا ما نزانین که تئو کجا رنوءے، گرا راه چون

زانت کنين؟“ ۶ ایسایا گوشت: ”راه من آن، راستی من آن و زند بکشوک هم من آن. کس پتے کړا سر بوت نکنت، اګن منی راها مرئوت. ۷ نون که شما منا زانتګ، منی پتا هم زانیت، بزبان چه ید و رند شما آيا زانیت و شما آ دیستګ.“

۸ پيليپسا گوشت: ”او هداوند! پتا مارا پيش بدار، په ما همے بس انت.“

۹ ایسایا گوشت: ”او پيليپس! اينچک وهد انت که من گون شما گون آن و تئو انگت منا نزائے؟ هرګسا که منا دیستګ، منی پتی هم دیستګ. گړا تئو چوون گوشتے که پتا مارا پيش بدار؟ ۱۰ باور نکنن که من پتے دل و درونا آن و پت منی دل و درونا؟ اے هبران که گون شما گوشان منی نه انت، هما پتنيګ انت که منی دل و درونا انت. هما انت که اے کاران کنت. ۱۱ منی اے هبرا بمنیت که من پتے دل و درونا آن و پت منيګا. يا کم چه کم هما کارانی سئوبا ايمان بياريت که من کرتګ و شما دیستګ انت. ۱۲ من شمارا راستين گوشان، هرګس که منی سرا ايمان کاريت، هرچه که من کنان آ هم کرت کنت. مسترين کار هم کرت کنت، چيا که من پتے کړا رئوان و ۱۳ هرچه که شما منی نامے سرا لوئيت، آ واهګا سرجم کنان، تانکه چک پتے شان و شوکتا زاهر بکنت. ۱۴ هرچه که شما منی نامے سرا بلوئيت، من شمے واهګا سرجم کنان.“

پاکين روھے راه ديګے کئول و واده

۱۵ اګن شما منا دوست داريت، گړا منی هکمان مئيت. ۱۶ من وت چه پتا لوئان و آشمارا دګه پشت و پناهے دنت که مدام گون شما بمانيت، ۱۷ بزبان راستيے هما روه که جهان آيے منګا تيار نه انت، چيا که نگديتي و پجاهی نيياريت. بله شما آيا پجَاه کاريت، چيا که شمے کړا مانيت و شمے دل و درونا بيت. ۱۸ شمارا يتيم و چورئو نکان، شمے کړا پر تران. ۱۹ کمين وهديا رند، جهان دګه رندے منا نگديت، بله شما منا گنديت. من زندګ آن، پميشکا شما هم زندګ مانيت. ۲۰ آ روچا شما زانیت که من پتے دل و درونا آن و شما منی دل و درونا ايت و من شميګا. ۲۱ آګسا که منی هکم گون انت و ايشانی سرا کار کنت، هما کس منا دوست داريت. آ که منا دوست داريت، منی پت هم آيا دوست داريت و من هم آيا دوست داران و وتا په آيا زاهر کنان.“

٢٢ يهودا اِسْكَريوتيا نه، دومي يهودا يا جُست كرت: ”او هداوندا! چيا و تا په
 ما زاهر كنئې بله په جهانا زاهر كنئې؟“ ٢٣ ايسايا پَسُو تَرينت: ”آ كَس كه منا
 دُوسْت داريت، هما هبراني سرا كار كنت كه من گوشتگ انت. مني پت آيا دُوسْت
 داريت و من و پت كايْن و آبيئې كِرا لُوك و جاگه كنين. ٢٤ آ كَس كه منا دُوسْت
 نداريت، مني هبراني سرا كار نكنت. اے هبران كه شما چه من اِشكنيت مني
 نه انت، هما پتئيگ انت كه منا راهي داتگ. ٢٥ من اے هبران همے وهدا كنان كه
 انگت شمئې كِرا آن. ٢٦ بله شمئې پُشت و پناه هما پاكين روھ انت كه پت آيا
 مني نامئې سرا ديَم دنت. پاكين روھ سَجْهين چيزان شمارا سوْج دنت و هما
 سَجْهين هبر كه من گوْن شما كرتگ انت، شمارا آياني ياتا پريْنيت.

٢٧ من شمارا ايمني و آسودگي دئيان. وتي ايمني و آسودگيا شمارا دئيان.
 جهانا اے واک و توان نيست كه هما ايمنيا شمارا بدنت كه مني دئيان. مثرسيّت و
 وتي دلا پريشان مكنيت. ٢٨ شما اِشكت، من گوشت كه رئوان بله پدا شمئې كِرا
 پر تران. اگن شما منا دُوسْت بداشتين، چه اے هبرا گل بوتگ آتيت كه من پتنے
 كِرا رئوان، چيا كه پت چه من مستر انت. ٢٩ من همے هبر چه اے كارئې بئيگا
 پيسر كرت كه وهدے چُش بيت، ايمان بياريت. ٣٠ چه اِد و رند، گوْن شما باز
 هبر نكنان، چيا كه اے جهانئې سردار شئيتان كئيت. آيا مني سرا هچ واک و
 اِختيار نيست. ٣١ من بَس هما كاران كنان كه پتا منا پرماتگ انت، تانكه جهان
 بزانت كه من پتا دُوسْت داران. پاد آيت، چه ادا رئوين.

انگورئې اَسليگين درچك

١ من انگورئې اَسليگين درچك آن و مني پت باگيان انت. ٢ مني هر ئالے
 كه بَر نئياريت، پت آيا گُديت و هر ئالے كه بَر كاريت، آيا تراشيت و پلگاريت كه
 گيشتر بَر و سمر بياريت. ٣ مني هبراني برکتا شما چه پيسرا پاك ايت، هما
 هبر كه من گوْن شما كرتگ انت. ٤ شما مني دل و درونا بمانيت و من شمئې دل
 و درونا مانان. اگن ئالے گوْن درچكا هور مبيت، بَر آورت نكنت. همے پئما شما
 هم اگن گوْن من هور مبيت، بَر آورت نكنيت. ٥ من انگورئې درچك آن و شما
 ئال ايت. هرگس كه مني دل و درونا مانيت و من آبيئيگا، آبازين بَر و سمرے

کاریت، چیا که شما چه من جتا هچ کارے کرت نکیت. ۶ اګن کسه منی دل و درونا ممانیت، بستګین ټالپه ډولا دئور دئېګ بیت و هُشک تریت. مردم هُشکین ټالان مچ کننت و آسا دئور دئینت و سوچنت. ۷ اګن شما منی دل و درونا بمانیت و منی هبر شمئه دلا بماننت، هرچه که لوئیت بلوئیت، شمارا رسیت. ۸ منی پته شان و شوکت ګون همه چیزا زاهر بیت که شما بازیڼ بر و سمرے کاریت و منی مرید بیت.

۹ هما پیما که پتا منا دوست داشتګ، من هم شمارا هما پیما دوست داشتګ. منی مهرانی ساهاګا بمانیت. ۱۰ اګن منی هکمانی سرا کار بکیت، منی مهرانی ساهاګا مانیت، انچش که من وتی پته هکمانی سرا کار کرتګ و آییئه مهرانی ساهاګا نشتګان. ۱۱ من اے هبر ګون شما پمیشکا کرتنت که منی شادمانی شمئه دل و درونا بندیت و شمئه شادمانی کامل و سرجم بیت. ۱۲ منی هکم اش انت که شما یکدګرا دوست بداریت، هما ډولا که من شمارا دوست داشتګ. ۱۳ مسترین مهر همش انت که مردم وتی ساها په دوستان ندر بکنت. ۱۴ اګن شما منی هکمانی سرا کار بکیت، منی دوست ایت. ۱۵ چه اد و رند شمارا ګلام و بنده نګوشان، چیا که ګلام نزانن واجه چه کنت. من شمارا وتی دوست ګوشتګ چیا که هرچه که من چه پتا ایشکتګ، شمارا ګوشتګن. ۱۶ شما منا ګچین نکرتګ، من شمارا ګچین کرتګ و دیم داتګ که شما برئویت و بر و سمر بیاریت، ابدمانین بر و سمر. ګرا هرچه که منی نامئه سرا چه پتا بلوئیت، شمارا دنت. ۱۷ منی هکم په شما همش انت: یکدګرا دوست بداریت.

دنیا ئه نپرت

۱۸ اګن دنیا چه شما نپرت کنت، بزانیت که پیسرا چه من نپرتی کرتګ. ۱۹ اګن شما اے دنیایی مردم بوتینیت، دنیایا شمارا وتیګانی ډولا دوست داشتګات. بله شما دنیایی مردم نه ایت و من شمارا چه اے دنیایا در چتګ، پمیشکا دنیا چه شما نپرت کنت. ۲۰ چه اے هبرا بیهئال مبیث که من ګون شما ګوشتګ: 'ګلام چه واجها مستر نبیت.' اګن آیان منا آزار داتګ، شمارا هم آزار دئینت. اګن منی هبرش زرتګ، شمئه هبرا هم زورنت. ۲۱ په منی نامیګی ګون

شما اے ڈولا کنت، چیا که منی دیم دئیوکا نزاننت. (۲۲) اگن من میاتکینان و
 گون آیان هبرن مکرین، آ بیمیار آنت. بله نون آیان په وتی گناهان هچ ازر و
 نیمونه نیست. (۲۳) هرکس که چه من نپرت کنت، چه منی پتا هم نپرت کنت.
 (۲۴) اگن آیانی دیم من آ کار مکریننت که دگه کسا نکرنگ آنت، بیمیار آنت. بله
 نون وه آیان اے کار دیستگ آنت و انگت چه من هم نپرت کنت و چه منی پتا
 هم. (۲۵) آیانی شریتا نبشته انت که «مپتا چه من نپرتش کرت.» اے ڈولا اے
 هبر راست و سرجم بوت. (۲۶) بله وهده شمئ پشت و پناه کئیت، بزان راستی
 پاکین رو که آیئی سرجمگ پت انت و من آیا چه پتئی نیمگا دیم دیان، آ منی
 بارئوا شاهدی دنت. (۲۷) شما هم منی شاهد بیت، چیا که چه بنداتا گون من گون
 بوتگیت.

(۱) من اے چیز گون شما گوشتنت که شما مگلئیت و رد موریئت. (۲) شمارا
 چه کنیسهان در کنت. چشین وهده هم کئیت که شمئ کشوک گمان کنت که
 گون شمئ کشا هدائ هزمتا کنگا آنت. (۳) آ اے کاران کنت، چیا که نه پتا
 زاننت و نه منا. (۴) من اے هبر گون شما پمیشکا کرتنت که وهده چش بیت،
 گزا شما هیالا بکپیئت که من شمارا چه گوشتگ. من اے هبر اولا گون شما
 نکرتنت، چیا که من وت گون شما گون آتان.

پاکین رو هئے کار

(۵) نون من وتی دیم دئیوکئ کرآ رنوان و چه شما هچکس جست نکنت که
 کجا رنوءے؟ (۶) شمئ دل چه گما پرت بوت، چیا که من اے هبر شمارا گوشتنت.
 (۷) بله شمارا راستین گوشان که منی رنوگ په شما شرتر انت. چیا که اگن
 مرئوان، شمئ پشت و پناه په شما نیئیت، بله اگن برئوان، آیا په شما دیم
 دیان. (۸) وهده آ کئیت، گناه و پهریزکاری و دادرسی بارئوا دنیائ مردمان
 سهیگ کنت و آیانی میارباریا زاهر کنت. (۹) گناها زاهر کنت، چیا که مردم منی
 سرا ایمان نیارنت؛ (۱۰) انسانی پهریزکاریئے نروریا زاهر کنت، چیا که من پتئی
 کرآ رنوان و شما دگه برے منا نگندیئت؛ (۱۱) هدائ دادرسیا هم زاهر کنت، چیا که

اے جھانے سردار شئیتان میاریگ کنگ بوتگ.

۱۲) منا گوڼ شما بازیڼ هبرے کنگی انت، بله شمارا اے وهدی آیانی ایشکنگے

واک و توان نیست. ۱۳) وهده آ کئیت، بزان راستیے رو، شمارا دیم په
سَرجمین راستیا رهشونی کنت، پرچا که آ وتسرا هچ نگوشت، تهنا هما چیزان
گوشت که ایشکنتش و شمارا دیمه هالانی بارئوا سرید کنت. ۱۴) آ منی شان و
شوکتا زاهر کنت، چیا که هرچه که شمارا سرید کنت، چه منش زوریت. ۱۵)
هرچه که منی پتا هست، منیگ انت. پمیشکا گوشتن که پاکین رو چه من
زوریت و شمارا سرید کنت.

گم و گل

۱۶) کمین وهديا رند شما منا نگنديت، بله پدا گمکه رندترا منا گنديت. ۱۷)
گزا چه مريدان لهتينا گوڼ يكدگرا گوشت: ”پرچا گوشت: ”کمین وهديا رند منا
نگنديت، بله پدا گمکه رندترا منا گنديت، يا اے هبر که آ گوشت: ”پتنے کرا
رئوان، ”آيئے مکسد چه انت؟“ ۱۸) آ وتمان وت گوشگا اتنت: ”آ که گوشت
”کمین وهده، چه اشيآ آيئے مراد چه انت؟ ما نزانين که آ چه گوشت؟“

۱۹) ايسايا زانت که اے بارئوا آ چه من جست کنگ لوئنت. گزا گوشتی: ”شما
منی همه هبرے بارئوا گوڼ يكدوميا جست و پرسا ايت که من شمارا گوشت
کمین وهديا رند شما منا نگنديت، بله پدا گمکه رندترا منا گنديت؟ ۲۰) شمارا
راستين گوشان، شما آرس ريچيت و پرسىگ بيت، بله جهان گل بيت. شما گميگ
بيت، بله شمے اے گم شادمانیے تھا بدل بيت. ۲۱) جنينے وتی چلگيے وهدا درد
کشت، بله انچو که نئک پيدا بيت، وتی دردان شموشت، چیا که همه گپا گل
انت که نوکين انسانے دنيايا آتگ. ۲۲) شما هم نون همه ڈولا گميگ ايت، بله
من شمارا پدا گندان و آ وهدی شما گل بيت و شمے وشيا هچکس پچ گپت
نکنت. ۲۳) آ روچا شما چه من هچ چیزے جستا نکيت. من شمارا راستين
گوشان، شما منی نامے سرا هرچه که چه پتا بلوئيت، شمارا دنت. ۲۴) تان اے
وهدی شما هچ چیز منی نامے سرا نلوئتگ، بلوئيت تانکه شمارا برسيت و شمے
شادمانی سرجم بيت.

٢٥ من په نمونه و مسال گون شما اے هبر کرتگ انت، بله يک وهدے کئيت که دگه برے په نمونه و مسال هبر نکان، گون شما تچکا تچک پتئے بارئوا هبر کنان. ٢٦ آروچا، شما مني نامئے سرا لوئيت و من نگوشان که من په شما چه پتا لوئان. ٢٧ پت وت شمارا دوست داريت، چيا که شما منا دوست داشتگ و منتگ که من چه هدائے نيماگه آتکگان. ٢٨ من چه پتئے کرا در آتکگ و اے جهانا آتکگان. نون اے جهانا يله کنان و پتئے گورا رئوان. ٢٩ مريدان گون آيا گوشت: ”نون تنو بے نمونه و مسال، تچکا تچک هبر کنگا اے. ٣٠ نون ما دلجم اين که تنو سجھين چيزان زانئے و هچ زلورت نه انت که گسے چه تنو جستے بکنت. پميشکا مارا يکين انت که تنو چه هدائے نيماگه آتکگے. ٣١ ايسايا پسئو دات: ”نون شمارا يکين انت. ٣٢ بچاريت، يک وهدے کئيت و آ وهد انون بنگيچ بوتگ که شما سجھين شنگ و شانگ بيټ و هرگس وتي راها رئوت. منا تهنا يله دئييت، بله انگت تهنا نبان، چيا که مني پت گون من گون انت. ٣٣ من اے چيز شمارا گوشتنت که مني برکتا شمارا ايمني و آسودگي برسيت. جهانا شمارا درد و رنج رسيت، بله دلا دد کئيت، چيا که من جهاننې سرا بالادست بوتگان.“

په مريدان ايسائے ذواهير

١ چه اے هبران و رند، ايسايا ديم په آسمانا چارت و گوشت: ”او پت! آ وهد و ساهت آتکگ. وتي چکئے شان و شوکتا زاهر کن که چک تئي شان و شوکتا زاهر بکنت. ٢ تنو سجھين مردمانی اهتیار وتي چکئے دستا داتگ، تانکه چک هما مردمان ابدماين زند بدنت که تنو آيارا داتگ انت. ٣ او يک و برهگين هدا! ابدماين زند هميش انت که اے مردم ترا بزانت و تئي رئوان داتگين ايسا مسيها پجاه بيارنت. ٤ آ کار که تنو منا داتگ ات که سرجمي بکنان، من سرجم کرت و اے دئولا په جهانا تئي شان و شوکتن زاهر کرت. ٥ او پت! نون وتي بارگاه مني شان و شوکتا زاهر کن، هما شان و شوکت که منا چه جهاننې جوړ بئيجا پيسر هم تئي کرا بوتگ.

٦ من تئیی نام په همایان پَجَارِیْنْت که تئو چه جهانا گچین کرتگ و منا داتگ آنت. اے مردم تئیی بوتگ آنت و تئو منا داتگ آنت. اِشان تئیی هبر زرتگ.

٧ نون اِشان زانتگ که هر چیژ که تئو منا داتگ، په راستی چه تئیی نِیمگا اِنت.

٨ چیا که آ هبر که تئو منا گوشتگ آنت، من اِشانا سر کرتگ آنت و اِشان هم مَتَتگ آنت. نون اِشان په دل زانتگ که من چه تئیی نِیمگا آتکگان و باوَرش کرتگ که تئو منا رِئوان داتگ.

٩ من په اِشان دوا کنان، په سَجْهَیْن جهانا دوا نکان. من په هما مردمان دوا کنان که تئو منا داتگ آنت، چیا که تئییگ آنت. ١٠ هما که منیگ آنت، آ سَجْهَیْن تئییگ آنت و هما که تئییگ آنت، آ سَجْهَیْن منیگ آنت و منی شان و شئوکت چه آیان زاهر بوتگ. ١١ من چه اِد و رند جهانانمانان. اے مردم آنگت جهانانمانت و من تئیی کِرا کایان. او پاکین پت! گون وتی هما نامئ زورا که تئو منا داتگ، اِشانی نگهپانیا بکن که اے یک ببت، هما پئیمما که من و تئو یک اِین. ١٢ تان هما وهدا که من گون اِشان گون بوتگان، هما نامئ زورا که تئو منا داتگ، اِشانی نگهپانی اُن کرتگ. چه اِشان یگے هم تباہ نبوت، اَبید چه هما یگینا که وت تباہیئے هکدار ات، تانکه پاکین کتابئے هبر راست و سَرجم ببت.

١٣ نون من تئیی گورا کایان. جهانئ یله دئیگا پیسر، اے چیزان گوشان تانکه اِشانی دل چه منی شادمانیا سرریچ بیت. ١٤ من تئیی هبر اِشانا سر کرت. اَنچش که من دنیایی مردمے نه آن، اے هم دنیایی مردم نه آنت، پمیشکا دنیا چه اِشان نِپرت کنت. ١٥ اے دوا نکان که اِشان چه دنیایا ببر، دوا کنان که اِشان چه شَر و شئیتانا دور بدار. ١٦ هما دُئولا که من دنیایی مردمے نه آن، اے هم نه آنت. ١٧ اِشان گون راستیا پاک و پلگار کن، تئیی هبر راستی اِنت. ١٨ هما دُئولا که تئو منا جهانان رِئوان دات، من هم اے مردم جهانان رِئوان دانت. ١٩ نون په همشانیکی وتا گون پاکی و پلگاری تئیی سِپرده کنان، تانکه اے هم گون راستیا پلگار و هُدائے سِپرده ببت.

٢٠ من تهنا په اِشان دوا نکان، په هما مردمان هم دوا کنان که اِشانی هبرا باوَر کنت و منی سرا ایمان کارنت ٢١ که آ سَجْهَیْن یک ببت. او پت! هما دُئولا

که تئو منی دل و درونا ائو و من تئیگا، آ هم مئو دل و درونا ببنت، تانکه جهان باور بکنت که تئو منا رئون داتگ. (۲۲) هما شان و شوکت که تئو منا داتگ، من آیانا داتگ تانکه آیک ببنت، هما ڈئولا که من و تئو یک آین، (۲۳) من آیانی دل و درونا بمانان و تئو منیگا و آ سرجما همستک و همدل ببنت، تانکه جهان بزانت که تئو منا رئون داتگ و آنچو که تئو منا دوست داشتگ، آ هم تئو همی پئیم دوست داشتگ انت.

(۲۴) او پت! من لؤٹان که هما مردم که تئو منا داتگ انت، همؤدا گون من یکجاه ببنت که من آن تانکه هما شوکتا بگندنت که تئو منا داتگ، چیا که چه جهائو جوڑ بئیگا پیسر هم تئو منا دوست داشتگ. (۲۵) او آدلین پت! هرچنت که جهانا ترا نزانتگ، من ترا زانتگ. نون آ هم زانت که تئو منا رئون داتگ. (۲۶) من تئی نام په آیان پجارینت و انگت هم پجاریانی، تانکه هما مهر که ترا په من هست انت، آیانی دل و درونا ببیت و من هم آیانی دل و درونا بیان.

ایسائو دزگیر بئیگ

(مټا ۲۶:۴۷-۵۶؛ مړکاس ۱۴:۴۳-۵۲؛ لوکا ۲۲:۴۷-۵۳)

(۱) ایسایا اے هبر کرتنت و نون گون وتی مريدان کډرونئو درگئو آ دستا شت. اوډا باگه هست ات، ایسا و آییو مريد همؤدا شتنت. (۲) ایسائو دروهوک یهودایا آ جاگه زانت، چیا که ایسا و آییو مريد گیشتر همؤدا یکجاه بوتنت. (۳) گزا یهودایا، رومی پئوجی و پریسی و مزین دینی پیشوایانی دیم داتگین لهتین سپاهیگ زرت و هما باگا برتنت. آیان چراگ و مشل و سیلاه گون ات. (۴) ایسایا زانت گون من چه بئیگی انت، دیم شت و جستی کرت: ”شما کئی شوهازا ایت؟“ (۵) پسئو اش دات: ”ایسا ناسریو.“ گوشتی: ”من آن!“ ایسائو دروهوک یهودا هم همؤدا اوشتاتگ ات. (۶) وهده ایسایا گوشت: ”من آن،“ آ مردم پشتا کنزت و زمینا کپنتنت. (۷) پدا گوشتی: ”کئی شوهازا ایت؟“ آیان گوشت: ”ایسا ناسریو.“ (۸) ایسایا دراینت: ”من وه شمارا گوشت که من آن. اگن منی شوهازا ایت، اشان بلیت که رئونت.“ (۹) ایسایا چو گوشت که آییو

پيسريگين هېر راست و سرجم ببيت: ”آ كه تئو منا داتگ آنت، چه آيان كس گار و بېگواه نبوت.“

(۱۰) شمون پترسا زهمه گون ات. همه وهدا، وتي زهمي گشت، زرابه جت و مسترين ديني پيشواي نئوكړي راستين گوښي برت. نئوكړي نام ملكاس ات.
(۱۱) ايسايا گون پترسا گوشت: ”وتي زهما جتكا كن! من آ پيالها نوش مكنان كه پتا منا داتگ؟“

(۱۲) گرا رومي پئوجي و آياني سرمستر و يهودي سپاهيگان، ايسا دزگير كرت و بست. (۱۳) ايساش پيسرا هئاي كرا برت. هئا كنياپاي جنئي پت ات و آ سالا كنياپا مسترين ديني پيشوا ات. (۱۴) اء هما كنياپا ات كه يهوديانا اء سوځي داتگات كه كنومئ جاها يك مردميئ مرگ شرتر انت.

پترسئ انكار

(متا ۲۶: ۶۹-۷۰؛ مراكس ۱۴: ۶۶-۶۸؛ لوكا ۲۲: ۵۴-۵۷)

(۱۵) شمون پترس و دگه مريد ايساي پدا رئوان بوت و شتنت. آ دگه مريدا گون مسترين ديني پيشواي پجاروكي هست ات، پميشكا گون ايسايا مسترين ديني پيشواي لوگي پيشگاه پترت. (۱۶) بله پترس دنا دروازگي نزيكا اوشتات. گرا آ مريد كه گون مسترين ديني پيشواي پجاروك ات، دنا در آتك، گون دروازگياني مولا چيزه گوشتي و پترسي توكا برت. (۱۷) دروازگياني مولا گون پترسا گوشت: ”زانا، تئو چه اء مردئي مريدان نه ائي؟“ آيا گوشت: ”نه، نه آن!“ (۱۸) هزمتكار و سپاهيگان آسے روک كرتگات، چيا كه شپ سارت ات. آسئي كرا اوشتاتگ آنت و وتا تاپكا آنت. پترس هم آياني كرا اوشتاتگات و وتا تاپكا ات.

چه ايسايا جست و پرس

(متا ۲۶: ۵۹-۶۸؛ مراكس ۱۴: ۵۵-۶۵؛ لوكا ۲۲: ۶۳-۷۱)

(۱۹) همه درگتا مسترين ديني پيشواي چه ايسايا، آيئي مريداني بارئوا و

تاليمئ بارئوا جُست و پُرس كرت. (۲۰) ايسايا پَسَو دات: ”من سَجْهين دنياي دِما وتي هبر كرتگ آنت. مُدام كَنِيسْهان و مزين پرستشگاها تاليمُن داتگ، همودا كه سَجْهين يهودي مَج بِنْت. من چيركايي هچ هبري نكرتگ. (۲۱) گُرا چيا چه من جُست گُري؟ چه همايان جُست بگر كه مني هبرش اِشكتگ آنت. آ زانت كه من چه گُشتگ.“ (۲۲) وهده ايسايا ا هبر كرتنت، همودا اوشتاتگين سپاهيگيا ايسائ دِما شهماتے جت و گُشتي: ”مستريِن ديني پيشوايا ا دُولَا پَسَو دئيے؟“ (۲۳) ايسايا درآينت: ”اگن من ردين هبري كرت، منا مئيارِگ بكن. بله اگن من راست گُشت، چيا منا جنئي؟“ (۲۴) گُرا هئايا ايسا مستريِن ديني پيشوا كئياپائے كُرا ديم دات. ايسائے دست اُنگت بَسْتگ آنت.

پُترُسے دومي و سئيمي انكار

(مَتَا ۲۶: ۷۱-۷۵؛ مَرَكاس ۱۴: ۶۹-۷۲؛ لوكا ۲۲: ۵۸-۶۲)

(۲۵) شَمون پُترُس همودا اوشتاتگ آت و وتا تاپگا آت. جُستش كرت: ”زانا، تئو چه آبيئے مريدان يگي نه آئي؟“ آيا نَمَت و گُشتي: ”نه، نه آن.“ (۲۶) چه مستريِن ديني پيشوائے هزمتكاران يگي هما مردئي سياد آت كه پُترُسا آبيئے گُوش بُرتگ آت. گُون پُترُسا گُشتي: ”من وَه ترا گُون آيا هما باگا ديست. تئو هما نه آئي؟“ (۲۷) پُترُسا پدا نَمَت. هما دمانا كرُوسا بانگ دات.

ايسا پيلاتوسے دِما

(مَتَا ۲۷: ۱۱-۲۶؛ مَرَكاس ۱۵: ۱-۱۵؛ لوكا ۲۳: ۱-۵؛ ۲۳: ۱۳-۲۵)

(۲۸) ايسا اِش چه كئياپائے كُرا رومئي واليئے كلاتا برت. ا هدا شهب ماهله آت و يهودي واليئے كلاتا نشتنت كه ناپاك مبنْت و سِرگوزئي ائيدئي ورگا وارت بكننت. (۲۹) گُرا پيلاتوس دُنا در آتك و چه آيان جُستي كرت: ”اے مردئي سرا شمئي بُهتام چه انت؟“ (۳۰) آيان پَسَو دات: ”اگن مئيارِگ مَبوتِين، ما تئبي دستا ندادگ آت.“ (۳۱) پيلاتوسا گُشت: ”اِشيا بريْت و وتي شَرِيتئي هسابا په اِشيا شُور و هُكمي بُريْت.“ يهوديان گُشت: ”مارا اے اجازت نيست كه كُسيَا

مَرَكَّيْ سزا بدئيځن. “ (۳۲) اے ډولاً بوت تانکه ايسائے هما هبر راست و سَرجم
بييت که وتی مَرَكَّيْ وُژ و پئيمئے بارئوا کرتگ آتی.

(۳۳) نون پيلاتوس وتی کلاتا شت و ايسايی همؤدا لوټاينت و گوشتی: “هؤا!
تئو يهودیانی بادشاه ائے؟” (۳۴) ايسایا گوشت: “اے تئی جندئے هبر أنت یا
دگران منی بارئوا ترا اے ډولاً گوشتگ؟” (۳۵) پيلاتوسا گوشت: “زانا، من
يهودیے آن؟ تئی وتی کئوم و مزین دینی پیشوایان ترا منی دستا داتگ. تئو
چے کرتگ؟” (۳۶) ايسایا گوشت: “منی بادشاهی دنیایی بادشاهی نه انت. اگن
منی بادشاهی دنیایی بادشاهی بوتین، منی هزمتکاران جنگ کرتگ آت که من
يهودیانی دستا مکپان. بله منی بادشاهی دنیایی بادشاهی نه انت.”

(۳۷) پيلاتوسا گوشت: “آچه، تئو بادشاهے ائے؟” ايسایا گوشت: “تئو وت منا
بادشاهے گوشتگا ائے. من پیدا بوتگ و دنیایا آتکگان که په راستیا گواهی بدئیان.
هرگسا که راستی دؤست بیت، منی هبران گوشت داریت.” (۳۸) پيلاتوسا درآينت:
“راستی چے انت؟” اے هبرئے کنگا رند پيلاتوس پدا يهودیانی کړا شت و
گوشتی: “من هچ چشین بنیادے نگندان که اے مردا میاربار بکنان. (۳۹) بله
شمارا رسمے هست که من سرگوزئے ائیدئے روچا یک بندیکه په شما آرات
بکنان. شما لوټیت که من يهودیانی بادشاهه په شما آرات بکنان؟” (۴۰) آیان
کوگار کرت و پسئو دات: “نه، آیا نلوټین! برّاسا آرات کن!” برّاس یاگیه ات.

يهودیانی کینگ و پيلاتوسے دودلی

(مټا ۲۷:۲۷-۳۱؛ مَرکاس ۱۵:۱۶-۲۰)

(۱) رندا پيلاتوسا ايسا زرت و شلاک و هئیزران جناينت. (۲) پئوجیان چه
ډنگر و کُننگان تاجے اډ کرت و ايسائے سرا دات، جَمورنگین گباهے هم گورا
داتش. (۳) ايسائے کړا شت و آتکنت و گوشتش: “سلام و دروت، او يهودیانی
بادشاه!” شهماتش هم جت. (۴) پيلاتوس پدا يهودیانی کړا ډنا در آتک و
گوشتی: “بچاریت، ایشیا شمئے کړا ډنا کاران تانکه شما بزانیټ که من په ایشیے
میاریگ کنگا هچ بنیادے نگندان.” (۵) ايسایا کُننگین تاج سرا ات و جَمورنگین

گَباہ گَوَرا اَت وِ دُنا در اَتک. پیلاتوسا گوَن یهودیان گوشت: ”بچاریت، اے مرد همدَا اِنْت!“ (۶) وهده مزین دینی پیشوایان و آیانی سپاهیگان دیست، کوگارش کرت: ”سَلیبی کَش! سَلیبی کَش!“ پیلاتوسا گوشت: ”شما وت اِشیا بزوریت و سَلیب بگَشیت. من په اِشیئے مئیارِیگ کنگا هچ بنیاده نگندان.“ (۷) یهودیان گوشت: ”مارا شَریتے هست اِنْت که آییئے ردا، اے مرد الما کَشگ ببیت، چیا که گوشتگی: ’من هُدائے چک آن.“ (۸) وهده پیلاتوسا اے هبر اِشکت، گنتر ثرستی.

(۹) پیلاتوس پدا وتی کلاتا شت و اوډا چه ایسایا جُستی کرت: ”تئو چه کجا اَتکگئے؟“ ایسایا پَسُو دات. (۱۰) پیلاتوسا گوشت: ”گوَن من هبر نکئے؟ تئو نزانے که تئی اَزات کنگ و سَلیب کَشگئے اِهتیار منی دستا اِنْت؟“ (۱۱) ایسایا پَسُو دات: ”اگن هُدايا ترا اے اِهتیار مداتین، منی سرا ترا هچ واک و اِهتیارے نِیست اَت. پمیشکا هما که منا تئی دستا داتی گیشتر مئیاربار اِنْت.“ (۱۲) چه اِد و رند، پیلاتوسا جُهد کرت که آيا اَزات بکنت، بله یهودیان کوگَار کرت: ”اگن تئو اے مردا اَزات بکئے، کئیسَرئے دُست نه ائے. هرگس وتا بادشاه سرید ببیت، کئیسَرئے دژمن اِنْت.“

(۱۳) وهده پیلاتوسا اے هبر اِشکت، ایسایي دُنا اُورت و وت یگ جاھے په دادرسیا نشت که آيا ”سَنگِپَرَش“ گوشت و اَرَمایی زبانا ”جَبَّاتا“ بیت. (۱۴) سَرگوزئے ائیدئے تئیارئے رُچا، نِیمرُچئے وهدا، پیلاتوسا گوَن یهودیان گوشت: ”بچاریت، اِش اِنْت شمئے بادشاه!“ (۱۵) بله آيان کوگَار کرت: ”گار و گُمساری کن! گار و گُمساری کن! سَلیبی کَش!“ پیلاتوسا گوشت: ”شمئے بادشاه سَلیب بگَشان؟“ مزین دینی پیشوایان گوشت: ”چه کئیسرا اَبید، مارا دگه بادشاهے نِیست.“ (۱۶) اَهرَا، پیلاتوسا ایسا پئوجیانی دستا دات که سَلیب کَشگ ببیت. گزا آيان ایسا برت.

ایسایا سَلیب کَشنت

(مَتَا ۲۷:۳۷-۳۲؛ مَرکاس ۱۵:۲۱-۲۶؛ لُکا ۲۳:۳۲-۳۸)

١٧) ايسايا سَلِيبِش بڏا دات و ”كامپول“ نامين جاگهيا بُرتش. اے جاگه
 اَرمايى زبانا ”جُلجتا“ گوشگ بيت. ١٨) همودا سَلِيبِش کشت. گون آيا دگه دو
 مردمش هم سَلِيب کشت، يگے اے کشا و يگے آکشا. ايسا، آدوينانى نياما ات.
 ١٩) پيلاتوسے هکما مئيارنامگيے سرا نبشته اش کرت و سَلِيبے سرا دُرَتکَش.
 نبشته اے دُولا ات: ”ايسا ناسرى - يهوديانى بادشاه.“ ٢٠) چه يهوديان بازينيا
 اے مئيارنامگ وانت، چيا که ايسائے سَلِيب کَشگے جاگه چه شهر دور نه ات و
 مئيارنامگ ابرانى و لاتينى و يونانى زبانان نبيسگ بوتگ ات. ٢١) گزا يهوديانى
 مزين دينى پيشوايان گون پيلاتوسا گوشت: ”يهوديانى بادشاه‘ نبشته مکن،
 نبشته کن که اے مردا گوشتگ من يهوديانى بادشاه آن.“ ٢٢) پيلاتوسا گوشت:
 ”آ چيز که من نبشته کرتگ، بدل نيت.“

٢٣) سَلِيب کَشگے وهدا، پئوجيان ايسائے پُچ زرتنت، چار بهرا بهر کرتنت، په
 هر پئوجيا يک بهرے. بله ايسائے جامگ منت که هچ چاکى پر نه ات، سرا تان
 پادا يک گواپ ات. ٢٤) گزا آيان وت مان وتا گوشت: ”بيايت، اشيا ندرين، اشيے
 سرا لائرى و گرہ کَشى کنين، چارين بارين کيا رسيت؟“ هما دُولا که هداے
 پاکين کتاب گوشيت، هما دُولا بوت:

» ”منى پُچش وت مان وت بهر کرتنت و“

» جامگے سرا گرہ کَشى اش کرت.“

پئوجيان همه کار کرت.

٢٥) سَلِيبے نزیکا ايسائے مات و ماتے گهار و کليوپاسے جن مريم و مريم
 مگدلينى اوشتاتگ اتنت. ٢٦) وهدے ايسايا وتى مات ديست که هما دوستين
 مُريدے کرا اوشتاتگ، گون ماتا گوشتى: ”او بانک! اے تئى چک انت.“ ٢٧) رندا
 گون وتى مُريدا گوشتى: ”اے تئى مات انت.“ آ مُريدا چه هما وهدا مريم برت و
 وتى لوگا داشت.

ايسا ساه دنت

۲۸) نون ایسایا دیست که سَجَهِین چیژ سَرجم بوتگ آنت گړا پاکین کتابئ هبرئ راست و سَرجم بئیکئ هاترا گوشتی: ”تَنیگ آن.“ ۲۹) چه تُرپشین شرابا پُرین کونزگه اوډا ایر ات. آیان اِسپنجے زرت و شرابین کرت، زوپائے ټالیئے سرا بست و ایسائے لُټان پر مُشت. ۳۰) وهده ایسایا شراب دپ جت، گوشتی: ”کار هلاس بوت!“ رندا سری جَهل کرت و ساهي دات.

ایسایا نئیزه جنت

۳۱) آ رُوج، شَبَتئے تئیارئے رُوج ات. یهودیان نلوټ که سلیب کَشَتگینانی جوُن و جَسَد شَبَتئے رُوجا سَلیبئے سرا لَوَنجان بَنت، چیا که اے هاسین شَبَتئے ات. پمیشکا چه پیلاتوسا دزبندی اِش کرت که آ سئینانی پادان پرُوش و چه سَلیبانی سرا ایرش گیچ. ۳۲) گړا پئوجی دِیما آتکت و هما دوینانی پادش پرُوشنتت که گوُن ایسایا سَلیب کَشگ بوتگ آتنت، پیسرا یگئے و پدا دومیئے. ۳۳) ایسائے کړا که آتکت، دیستش که آییسا ساه داتگ. پمیشکا آیئے پادش پرُوشنتت. ۳۴) بله چه پئوجیان یگیا، نئیزه ایسائے کَش و پهناتا جت و هما دمانا چه آیئے جوُنا هوُن و آپ در آتک. ۳۵) هما کسا که چَم و ت اے چیژ دیستگ آنت، شاهدی دنت تانکه شما ایمان بیاریت. آیئے شاهدی راست انت. آ زانت که من راست گوُشان. ۳۶) اے کار هما دُټولا بوت تانکه پاکین کتابئ اے هبر راست و سَرجم ببیت که گوُشیت: »آییئے هچ هډ پرُوشگ نبیت.“ ۳۷) پاکین کتاب دگه یک جاگه هم گوُشیت: »آ هماییا چارنت که آیئے جانِش ننگ ننگ کرتگ.“

ایسائے گبر کنگ

۳۸) رندا، ایسپ نامین مردے که اریماتیائے شهرئے نندوک ات، پیلاتوسئے کړا شت و ایسائے جوُنی لوټت. آ ایسائے مُریدے ات بله چیړکایی، چیا که چه

يَهُودِيَانْ ثُرِسْتِي. پِيلَاتوسا اِجَازَت دات و آييا جُون بَرْت. (٣٩) نيكوديموس، هما كه پيسرا شپي ايسائے گندگا شتگات، آتک و گوون وت لهتين هور و هوارين مَر و ائوود و گرزارواهي آورت كه سي كيلوئے کساسا آنتت. (٤٠) نون آيان ايسائے جُون زرت و يهودياني کبر و کپنئے رسماني ردا، گوون آ وشبوان ليلمين پتيان پتات. (٤١) هما جاگهئے نزيگا كه ايسا سليب کشگ بوت، باگه هستات كه اودا نوکين کبرے جتگاتش و انگت کس آيئے تها کبر کنگ نبوتگات. (٤٢) يهودياني تئياريء روج ات و کبر نزيگا ات، پميشکا ايسائے جُونش همودا کبر کرت.

هاليگين کبر

(مَتَا ١٠: ٢٨-١٠: ١٦؛ مَرکاس ٨: ١٦-١٠: ٢٤؛ لوقا ١٢-١٠: ٢٤)

(١) هپتگئے اولي روجا، بزان يکشمبهئے سباها ماهله كه انگت تهار ات، مريم مگدليني کبرئے سرا شت و ديستی كه هما ڈوک كه کبرئے دپا ات، چه کبرا دور کنگ بوتگ. (٢) آ په مئيدان، شمون پترس و ايسائے هما دومي مُريدئے کرا آتک كه ايسايا باز دوست ات. گوشتي: ”هداوندش چه کبرا برتگ، بله نزانين کجا ايرش کرتگ.“ (٣) گرا پترس و آ دگه مُريد راه گپتن و ديم په کبرا شتنت. (٤) هر دوينان مئيدان کرت، بله آ دگه مُريد چه پترسا گوست و چه آييا پيسر کبرئے سرا رست. (٥) آ وت کبرئے تها نشت، بله سرکي گشت و ديستی كه ليلمين پتي اير ات. (٦) آييا رند، شمون پترس آتک و رست و کبرئے تها شت. آييا هم ديست كه پتي همودا ات. (٧) هما دزمالی هم ديست كه ايسائے سرا بستگات، بله دزمال پتياني کرا نه ات، پيتکگات و کمے دورتر يک کريا اير ات. (٨) رندا، آ مُريد كه پيسرا کبرئے سرا رستگات، کبرئے تها شت. اے چيزي ديستنت و باوري کرت. (٩) چيا كه تان آ وهدی پاکين کتابئے اے هبرا سرپد نبوتگ آنتت كه په ايسايا المي انت كه چه مُردگان جاه بجننت. (١٠) رندا آ مُريد وتي لوگان پر ترنتنت.

ايسا مريم مگدلينيئے ديم زاهر بيت

(مَرکاس ٩: ١٦-١١)

۱۱) مَرِيَمَ چه کبرا دڼ اؤشتاتگ آت و گريوگا آت. همدې وهدا که گريوگا آت،
 سري جهل کړت و کبرئې ته چارتی. ۱۲) همودا که ايسائې جون اير بوتگ آت، دو
 اسپيت پوښين پريشتگي ديست. يگې سرونه نشتگات و آدگه پادونا. ۱۳) ايان
 گوشت: ”او بانک! تئو چيا گريوگا ائې؟“ پسنوي دات: ”مني هداوندش برتگ و
 نزانان کجا ايرش کرتگ.“ ۱۴) وهدې اې گپي جت، چکي ترينت و ايسايي
 ديست که همودا اؤشتاتگ آت، بله پجاهي نياورت. ۱۵) ايسايا گون آيا گوشت:
 ”او بانک! چيا گريوگا ائې؟ کنيي پدا گردئې؟“ مريما هنيال کړت بلکين باگان
 انت. گوشتي: ”او واجه! اگن تئو برتگ، منا بگوش کجا ايرت کرتگ که من برئوان
 و آيا دست بگران.“

۱۶) ايسايا گوشت: ”او مريم!“ مريما چک ترينت و ارمایي زبانا گوشتي:
 ”زبوني!“ (بزان: او مني استاد!) ۱۷) ايسايا گوشت: ”منا دست مجن، چيا که
 انگت پتئې کرا برزاد نشتگان، بله مني براتاني کرا برئو و ايان بگوش که نون من
 ديم په وتي پتا و شمئې پتا، وتي هدايا و شمئې هدايا برزاد رئوان.“ ۱۸) نون
 مريم مگداليني مريداني کرا شت و هالي دانت: ”من هداوند ديست.“ پدا هما
 گپي جتنت که ايسايا گون آيا جتگاتنت.

ايسا مريداني ديم زاهر بيت

(لوکا ۲۴:۳۶-۴۳)

۱۹) هما یکشمېه شپا، وهدې مريد چه يهودياني ترسا لوگيئې ته مچ آتنت
 و لوگي دروازگ کبل آتنت، ايسا آتک و آياني نياما اؤشتات و گوشتي: ”ايمني و
 سلامتي په شما.“ ۲۰) اې هبرئې گوشگا رند، وتي دست و پهناتي آيانا پيش
 داشتنت. وهدې مريدان هداوند ديست، سک گل بوتنت. ۲۱) ايسايا پدا گوشت:
 ”ايمني و سلامتي په شما. هما دئولا که پتا منا راه داتگ، من شمارا راه دئيان.“
 ۲۲) چه اې هبرا رند، ايسايا مريد دم جتنت و گوشتي: ”پاکين روها بزوريت و
 وتي دلا جاگه بدئييت!“ ۲۳) اگن کسيئې گناهان بکشييت، بکشگ بنت و اگن
 مبکشييت، بکشگ نبت.“

ایسا و توما

٢٤ چه دوازدهین کاسدان یگه، بزان توما که آییه دومی نام دیدیموس ات، ایسائے آیکه وهدا اودا نه ات. ٢٥ آدگه مريدان گوشت: ”ما هداوند دیستگ.“ بله آيا گوشت: ”من تانکه آییه دستانی سرا میهانی ئپان مگندان، تانکه وتی لنگکا میهانی ئپان و وتی دستا آییه گش و پهنا تئ ئپه سرا ایر مکنان، باور نکنان.“

٢٦ هشت روچا رند، وهدے مريد پدا هما لوگا یکجاه بوتنت، توما هم گون ات. لوگه دروازگ کبل اتنت، بله انگت هم ایسا اتک و آیانی نیاما اوشتات و گوشتی: ”ایمنی و سلامتی په شما.“ ٢٧ نون گون تومایا گوشتی: ”وتی لنگکا ادا بیار، منی دستان بچار، وتی دستا منی گش و پهنا تئ ئپه سرا ایر کن و چه اِد و رند شک مکن، باور کن.“ ٢٨ تومایا گوشت: ”او منی هداوند، او منی هدا!“ ٢٩ ایسایا گوشت: ”تئو پمیشکا باور کرت که منا دیستت. بله بهتاور هما انت که منا نگندنت و باور کننت.“

اے کتابے نبیسگے مکسد

٣٠ ایسایا وتی مريدانی دیم، دگه بازیڼ مोजه و اجبتین نشانی پیش داشتگ که اے کتابا نبیسگ نبوتگ انت. ٣١ بله اے چیز نبیسگ بوتگ انت تانکه شما باور بکنیت که ایسا، مسیه انت و هدائے چک انت. اے هاترا هم نبیسگ بوتگ انت که شما چه ایمانے راها، آییه نامے برکتا ابدمانین زندے واهند بییت.

ایسا هیت مريدے دیم زاهر بیت

١ اے چیزان و رند، تیریهے مزن گورمے لمبا، پدا ایسایا و تا مريدانی دیم زاهر کرت. آییه زاهر بیگ اے دئولا ات: ٢ شمون پئرس و توما که آییه دومی نام دیدیموس ات و ئثنا بیل که چه جلیلے میتگ کانایا ات و زبديے چک و دگه دو مريد یکجاه اتنت. ٣ شمون پئرسا گون آیان گوشت: ”من ماهیگیریا رئوان.“ آیان گوشت: ”ما هم کاین گون.“ گرا در اتکنت و بوجیگا سوار بوتنت،

بله آ شيا هچش نځيت.

٤ سباه كه بوت، ايسا گورمئ لبا اوشتاتگ آت، بله مريدان پجاه نياورت.
٥ ايسايا گون آيان گوشت: ”چگان! شمارا ماهيگ گون نيست؟“ آيان پسو
٦ دات: ”نه.“ گوشتي: ”داما بوجيگئ راستين نيما دئور دئييت، اودا ماهيگ
در كنيت.“ آيان انچش كرت و همينكدر ماهيگش گيت كه دامش ديم په بوجيگا
كشت نكرت.

٧ گزا هما مريد كه ايسايا باز دوست ات، آيا گون پترسا گوشت: ”اے
هداوند انت!“ شمون پترس جاندر ات. وهدے اے هبري اشكت، وتي كباھي گورا
٨ كرت و آيا دئوري كرت. آ دگه مريد بوجيگا سوار، هشيگئ نيماگ آتكنت و
چه ماهيگا پرين دامش كشان كرت، چيا كه چه هشيكا سد گاما دورتر نه انت.

٩ وهدے هشيكا رستنت، چه بوجيگا اير آتكنت. روکين اشكرش ديست و
اشكراني سرا ماهيگ اير ات. نكن هم هست ات. ١٠ ايسايا گون آيان گوشت:
”چه همه ماهيگان كمك بياريت كه انون شما گيتگ انت.“ ١١ شمون پترس
بوجيگا شت و دامی ديم په هشيكا كشت. دام چه ماهيگا پر ات، يك سد و پنجاه
و سئ مزين ماهيگي مان ات، بله ماهيگان دام ندرتگ ات. ١٢ ايسايا گوشت:
”بيايت ناشتا كنيت!“ چه مريدان يگيا هم جريت نكرت كه چه ايسايا جست
بگيپت: ”تو كئ اے؟“ آيان زانت كه اے هداوند انت. ١٣ گزا ايسا آتك، نكني
زرت و آيانا داتي، همه دئولا ماهيگي هم بهر كرتنت. ١٤ چه وتي جاه جنگا پد،
اے سيمي رند ات كه ايسا مريداني ديم زاهر بوت.

ايسا و پترس

١٥ ناشتها رند، ايسايا گون شمون پترسا گوشت: ”او شمون، يوهناے چك!“
اينچك كه اے منا دوست دارنت، تنو منا گيستر دوست دارئ؟“ پترسا گوشت:
”جي هو، او هداوند! تنو زانئ كه من ترا دوست داران.“ ايسايا گوشت: ”گزا
١٦ مني گورگان بچارين.“ دومي رندا گوشتي: ”او شمون، يوهناے چك! بارين،
منا دوست دارئ؟“ پترسا گوشت: ”جي هو، او هداوند! تنو زانئ كه تنو منا

دوست ائ. “ايسايا گوشت: ”گړا منى پسانى دلگوښا بدار.“ (۱۷) سئيمى برا گوشتى: ”او شمون، يوهناى چک! بارين، منا دوست دارئ؟“ ايسايا كه سئيمى برا جست كرت كه منا دوست دارئ، پترس گمىگ بوت. گوشتى: ”او هداوندا! تئو هر چيز زانئ، تئو زانئ كه من ترا دوست داران.“ ايسايا گوشت: ”گړا منى پسان بچارين.“ (۱۸) ترا راستين گوشان، وهده تئو وړنا آتئ، تئو سړين بستگات و هر جا كه لوټ، شتئ. بله وهده پير بئ، دستان پچ كنئ و دگره تئى سړينا بنديت و ترا انچين جا ه بارت كه اوډا رنوگ نلوئ.“ (۱۹) گون ا هيران، ايسايا پترسئ مړكئ نيمگا اشاره كرت، كه پترس چوون مريت و هداى شان و شوكتا زاهر كنت. پدا گوشتى: ”منى رندگيريا بكن.“

(۲۰) پترسا چپ و چاگرد چارت و ديستى كه هما مريد كه ايسايا باز دوست انت چه پشتا پيداك انت، هما كه شامئ وهدا ايسائى نزيكترا كنزتگات و چه آيا جستى كرتگات: ”او هداوندا! كنئ ترا دروهيت و دژمنانى دستا دنت؟“ (۲۱) وهده پترسئ چم په آ مريدا كپنت، چه ايسايا جستى كرت: ”او هداوندا! ايشيئ اسر و اكبت چه بيت؟“ (۲۲) ايسايا گوشت: ”اكن منى رزا همى بيت كه ا تان منى آيگئ وهدا زندگ بمانيت، تئى چه كار هراب بيت؟ تئو منى رندگيريا بكن.“ (۲۳) گړا مريدانى نياما ا هبر شنگ بوت كه آ مريد هچبر نمرىت. بله ايسايا نگوشتگات كه آنمرىت، تهنا گوشتگاتى: ”اكن منى رزا همى بيت كه ا تان منى آيگئ وهدا زندگ بمانيت، تئى چه كار هراب بيت؟“ (۲۴) ا هما مريد انت كه ا چيزى نبشته كرتگانت و اشانى راستى و پگايئ شاهديا دنت. ما زانين كه ايشيئ شاهدى راست انت.

گډى هبر

(۲۵) البت، ايسايا دگه بازين كار كرت. اكن يك يكا نبيسگ بوتيننت، منى هئىلا سجھين دنيايا په آ كتابان جاگه نبوتگات.